

Finnish
Adoption #2
Manifested Sons Of God
60-0518

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Lapseksiottaminen, osa II

Jumalan julkitulleet pojat

Jeffersonville, IN, USA

18.5.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

koska sitä te olette. Te olette minun kultiani. Tiedättekö mitä? Tässä tulee mieleeni eräs Kirjoitus. Paavali sanoi: “Olen mustasukkainen teistä (Hänen Seurakunnastaan) jumalisella mustasukkaisuudella, sillä minä olen kihlannut teidät.” Siinä se on teille, se sen sanoo. Siinä se on. “Sillä minä kihlaan teidät Kristukselle, niin kuin puhtaan neitsyen.”

²³⁴ No niin, jos se oli totta silloin tuona päivänä, niin kuin hän sanoi, nuo ihmiset sanoivat minulle: “Jeesus on tuleva sinun tykösi, ja sinä tulet esittelemään meidät Hänelle”, puhtaan neitsyen. Tuomittuna sen Sanan mukaan, jonka sinä saarnasit heille. Ja katsokaahan, jos minä saarnaan teille vain sen, mitä Paavali saarnasi seurakunnalleen, ja jos hänen ryhmänsä menee sisälle, niin silloin menee myös meidän ryhmämme, koska meillä on tuo sama asia. Aamen. Kumartakaamme nyt päämme sanoessamme: “Jumala siunatkoon teitä.”

Lapseksiottaminen, osa II

¹ Minä... vain vähän myöhässä. Minulla oli eräs, joka oli väkivaltainen, hyvin väkivaltainen, ja minun täytyi mennä siihen aikaan, koska he olivat hyvin, hyvin pahoja. Ja me ajoimme koko matkan Michiganista, sheriffi oli soittanut, ja niin edelleen, että he olivat hyvin, hyvin pahoja. Mutta, nyt kaikki on oleva kunnossa; kaikki—kaikki on hallinnassa sitten, vai mitä? Oi, Hän—Hän on niin hyvä; ajatella Hänen hyvyttään ja Hänen armoansa, ja mitä Hän merkitsee meille, ja kuinka kallista on Hänen ylistyksensä.

No niin, me yritimme aloittaa, sanoen että ottaisimme kolme ensimmäistä lukua Efesolaiskirjeestä. Ja ajattelen meidän päässeen kolme ensimmäistä sanaa, tai kolme jotain sieltä. Me emme päässeet kovinkaan pitkälle, mutta tänään me uskaltaudumme hieman pitemmälle. Nyt, haluan sanoa sen, että minä en ole Raamatun opiskelija, kaukana siitä, ja kaukana ollakseni teologi, mutta minä—minä rakastan Herraa, ja minä rakastan palvella Häntä ja... [Eräs veli puhuu veli Branhamille.]

Joku, vain hätätapaus, sanotaan, ennen kuin me menemme nyt, pieni tyttö sairaalassa Louisvillessä, ja kaikki parhaat specialistit ovat luovuttaneet, hän on kuolemassa, ja pyytää [rukoilemaan] tämän lapsen puolesta. Kristittyinä meidän velvollisuutemme on kumartaa päämme, nyt, rukoukseen.

Rakas kallis Herra, ei vain velvollisuutemme, mutta myös etuoikeutemme, ja se on meidän... että me kumarramme päämme tänä iltana seurakuntana, uloskutsuttuna ryhmänä, uskovina ihmisinä täällä tänä iltana, opettaaksemme Sinun Sanaasi, asettaen meidät paikalle Ruumiissa, mihin me kuulumme, ja missä me voimme työskennellä yhteen sopivina Kristuksen Ruumiin jäseninä.

² Ja nyt meidät on kutsuttu heti menemään Jumalan tykö. Ja jokainen meistä isistä ajattelee, että mitä jos se olisi meidän pieni tyttömme, kuinka me kärsisimmekään sydämemme sisimmässä ja kutsuisimme seurakuntaa välittömästi rukoilemaan. Ja erään isän sydän on tullessa, tuskassa. Herra, voikoon tuo suuri Pyhän Hengen Persoona tulla juuri

nyt tuon isän sydämeen. Ota pois jokainen epäilyksen varjo ja jokainen tuska ja anna hänen tietää, että sinä olet Jumala, ja ettei mikään tauti voi seistä Sinun Läsnaolossasi, kun Sinun antamasi jumalallinen tehtävä on tullut Sinun Seurakuntasi, Sinun kansasi suorittamaksi.

³ Ja me rukoilemme, että niin kuin tämän viikon aikana, viime sunnuntaista lähtien, olen ajatellut näitä rukouksen keinoja. Meillä ei ole kovinkaan paljon aseistusta, niin pitkälle kuin maailma voi nähdä, mutta tämä pieni linko on kuolettava, kun siitä pidetään kiinni uskon sormin. Oi Herra, voikoon rukouksemme osua maaliinsa, tuohon kuolemaan, joka siellä riippuu tuon lapsen yllä, ja voikoon se olla hajotettu; poistukoon pimeys, synkkyys, tuon pienen imeväisen lapsen, tuon pienen tytön vuoteen äärestä. Ja voikoon suuri Jumalan Läsnaolon Valo loistaa sen ylle. Voikoon se tulla sieltä sairaalasta terveenä lapsena.

⁴ Jumala, me tiedämme, että aivan virran takana meidän rakkaamme odottavat, ja se on ihana asia. Mutta me rakastamme pienokaisiamme. Ja me rukoilemme, Herra, että Sinä kirkkaudeksesi säästäisit tämän lapsen elämän. Me, Sinun Seurakuntanasi, nuhtelemme tuota kuolemaa ja sanomme: “Seiso paikallasi siellä. Sinä et voi ottaa tuota lasta, koska me vaadimme sen elämää Jumalan Valtakunnan tähden.” Suo nämä asiat, Herra, että ne menevät suoraan maaliinsa, niin kuin me ne ohjaamme, Jeesuksen Kristuksen, meidän Pelastajamme Nimessä. Aamen.

⁵ Uskommeko me? En tiedä, mitä voisin tehdä, jos en olisi kristitty. En yksinkertaisesti haluaisi viipyä yhtään pidempään. Ei ole mitään muuta, minkä puolesta elää, kuin vain saada toisia pelastumaan, se on parasta, mitä tiedän.

⁶ Nyt tänä iltana me haluamme aloittaa ottamalla vähän taustaksi aikaisemmasta oppitunnistamme. Ja tulen yrittämään, lukeakseni koko tämän luvun tänä iltana, jos vain voin. Niinpä sunnuntaina minun ehkä täytyy ottaa sekä aamu että ilta, jos se vain sopii, yrittääkseni päästä tähän asetelmaan siitä, mitä haluan seurakunnan näkevän. Oi, on ihanaa löytää asemanne! Eikä kukaan voi tehdä mitään, ellette te tiedä oikealla tavalla, mitä olette tekemässä.

⁷ Mitä, jos teillä tulisi olla leikkaus, ja sen tulisi tekemään joku nuori lääkäri, joka on juuri tullut koulusta, eikä koskaan ole tehnyt leikkausta aikaisemmin. Vaikka hän olisikin nuori ja komea ja hänen hiuksensa

²²⁹ Ja voikoon kaiken armon Jumala, Taivaan Jumala, ei epäkunnioittavasti, vaan kunnioituksessa, “pappa”, tuona suurena päivänä, kun me jälleen olemme takaisin täällä ja meillä jälleen on maalliset ruumiimme, niin että voimme juoda ja syödä viinirypäleitä ja maan hedelmiä. He tulevat rakentamaan taloja, eivätkä toiset niitä asuta. He istuttavat viinitarhoja, eivätkä toiset niistä syö. Näettekö? Yksi mies istuttaa viinitarhan, sitten se menee hänen pojalleen ja sitten hänen pojalleen ja hänen pojalleen. Mutta ei tässä tapauksessa; hän istuttaa sen ja pysyy siellä. Näettehän, niin se on, me tulemme olemaan siellä ainiaan. Ja toivon voivani nähdä jokaisen teistä tuossa Miiassa.

²³⁰ Ja tiedän puhuvani täällä jopa kolminaisuuden saarnaajille. Ja veljeni, en sano tätä loukatakseksi. Minä myös olen kolminaisuusoppinen, minä uskon kolminaisuuteen, Jumalan kolmeen ominaisuuteen, Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä, mutta en kolmeen Jumalaan. Näettekö? Uskon että on kolme ominaisuutta, absoluuttisesti, uskon sen koko sydämelläni, että on “Isä, Poika ja Pyhä Henki”, mutta ne eivät ole kolme Jumalaa. Ne ovat vain kolme ominaisuutta, tai kolme Jumalan virkaa. Jumala eli kerran Isyydessä. Poikuudessa ja nyt Pyhässä Hengessä. Se on sama Jumala kolmessa virassa.

²³¹ Eikä Isä, Poika ja Pyhä Henki ole mikään Jumalan Nimi. Jumalalla on yksi Nimi, ja Hänen Nimensä on Jeesus. Raamattu sanoo: “Perhe Taivaassa on nimeltä Jeesus, ja perhe maassa on nimeltä Jeesus.” Niin se on. Niinpä Jumalalla oli yksi Nimi, inhimillinen Nimi. Häntä kutsuttiin nimillä Jehovah-jireh, Jehovah-raphi, jotka olivat Hänen Jumaluutensa titteleitä. Mutta Hänellä oli yksi Nimi, Jeesus. Ja se on Hän.

²³² Ja totisesti, veljeni, jos olette eri mieltä kanssani, niin muistakaa, tulen kohtaamaan teidät siellä joka tapauksessa. Näettehän, tulen olemaan siellä kanssanne. Jumala siunatkoon teitä. Ja minä rakastan teitä.

²³³ Ja haluan seurakunnan muistavan nyt, että sunnuntaiaamuna tulemme jatkamaan tästä, ja yritän olla pidättelemättä teitä pidempään kuin kello kahteen asti, jos vain voin, niin että teillä voi olla iltapäiväkokous, ja jos suoriudun siitä yhtä hyvin kuin tänään, se on kymmenen kolmekymmentä, suottehan minulle anteeksi? Ystävät, meillä ei ole paljon aikaa jäljellä, kultaseni. Kutsun teitä “kultaseni”

²²⁵ Otin hänen kätensä ja sanoin: “Me molemmat uskomme samaan Jumalaan, me uskomme saraan asian. Jumalan armosta tulen saarnaamaan, kunnes viimeinen henkäys jättää ruumiini. Pysyn niin uskollisena Jumalalle kuin vain tiedän pysyä. En sovittelen Evankeliumin kanssa millään puolella, tai missään paikassa. Tulen pysymään niin uskollisena kuin tiedän pysyä. Veli Bosworth, tulen tapaamaan sinut paremmassa Maassa, missä et enää ole vanha, vaan nuori.”

²²⁶ Hän sanoi: “Tulet olemaan siellä, veli Branham, älä ole huolissasi.”

²²⁷ Ja noin tuntia tai kahta ennen kuolemaansa... noin kaksi kuukautta myöhemmin. Ajattelin hänen kuolevan silloin ja vaimoni tuli katsomaan häntä (veli Bosworth aina piti hänestä niin paljon), ja sitten rouva Bosworthia. Ja noin kaksi tuntia ennen... Hän oli nukkunut. Hän kohottautui ylös, katsoi ja hyppäsi ylös vuoteestaan. Hän sanoi: “Äiti, en olekaan nähnyt sinua vuosiin! Isä! Veli Jim”, hän sanoi, “sinähän olit yksi käännyttäisistäni Herralle, Jolietissa, Illinoisissa.” Hän oli ollut kuollessaan viisikymmentä vuotta. Näettekö? Kyllä! hän sanoi: “Tässä on sisar se-ja-se. Kyllä, johdin sinut Herralle Winnipegin kokouksessa. Niin, ja tässä on sisar se-ja-se. En olekaan nähnyt sinua... Kyllä, sinä tulit Herralle siellä-ja-siellä.” Ja kokonaisen tunnin ajan hän puristi käsiä niiden kanssa, jotka hän oli johdattanut Herralle. Sitten hän käveli takaisin paikalleen, laskeutui alas, risti kätensä ja oli poissa. Menikö F. F. Bosworth sisälle tuohon maahan, jota Jeesus antoi minun katsella tässä eräänä yönä? Jumala antakoon levon hänen sielulleen. Ja haluan aina elää niin uskollisesti, että tulen menemään sisälle tuohon maahan. Ja haluan olla niin uskollinen palvelija Kristukselle.

²²⁸ Häpeän elämäni. Olen häpeissäni, mutta minä... Jos olen tehnyt syntiä teidän ihmisten edessä, olette te minulle velkaa sen, että tulette sanomaan sen minulle. Näettekö? Olen yrittänyt elää rehellisesti kaikessa, mitä Jumala armostansa antaa minun tehdä. Näettekö? Mutta kuulkaa, ystävät, jos te tiedätte mitään väärää elämässäni, olette te minulle velkaa sen, että tulette kertomaan minulle siitä. Ja katsokaahan, minä olen velkaa teille seistä täällä ja saarnata teille todellisen Evankeliumin. Olen sen velkaa teille, koska odotan näkeväni jokaisen teidän kasvonne, nuorina miehinä ja naisina, siellä aivan tuon puomin toisella puolella. On vain yksi henkäys tämän paikan, jossa te nyt olette, ja tuon paikan välillä. No niin, se on totta. Se on siellä.

olisivat kammatut sileästi ja olisi pukeutunut hyvin hienolla tavalla ja käyttäytyisi hienosti. Ja hän sanoisi, “Olen teroittanut veitset ja steriloinut kaikki työvälineet.” Kuitenkin teillä olisi vähän omituinen tunne koskien sitä. Minä mieluummin haluaisin jonkun vanhan lääkärin, joka on käynyt tuon leikkauksen lävitse monta kertaa aikaisemmin, ennen kuin haluan itseni leikattavan. Haluan tietää, ettei se ole joku juuri koulusta tullut, haluan jonkun, jolla on jonkin verran kokemusta.

⁸ Ja parhaan kokemuksen omaava, jonka tiedän kutsua avuksi tänä iltana, on Pyhä Henki. Hän on Jumalan suuri Lääkäri ja suuri Opettaja.

⁹ Ja taustana tämän illan sanomalle, yhä viitaten viime sunnuntaiseen saarnaan, he hylkäsivät Samuelin Herran Sanan kanssa; ja vastaanottivat Saulin, Kiisin pojan; ja hylkäsivät Samuelin, joka edusti Pyhää Henkeä, koska hän puhui vain sen mukaan, mitä Henki johti hänet puhumaan. Ja hän kiinnitti heidän huomionsa siihen, sanoen: “Muistakaa, minä en ole koskaan sanonut teille mitään Herran nimessä, mitä Herra ei olisi saattanut tapahtumaan. Enkä ole vaeltanut käyttäytymällä väärin teidän edessänne. Eikä kukaan voi syyttää minua synnistä.” Aivan niin kuin Jeesus sanoi: “Kuka voi tuomita minut synnistä?” Näettekö?

¹⁰ Ja hän sanoi myös, että “Minä en tullut luoksenne kerjäämään rahojanne ja niin edelleen. En ole ottanut teiltä mitään. Vaan kaikki, mitä olen sanonut, on ollut teidän hyväksenne, se mitä olen tuonut teille Herran suusta.”

¹¹ Ja koko kansa todisti: “Se on totta. Se on kaikki totta, mutta me yhä haluamme, että meillä on kuningas. Me haluamme olla niin kuin muukin maailma.”

¹² Nyt tänä iltana, Kirjoituksemme jakaa, Efesolaiskirje on Uuden Testamentin Joosuan kirja, se jakaa ja asettaa järjestykseen voittajat. Nyt vain taustaa muutaman minuutin ajan, päästäksemme siihen pisteeseen mistä aloitamme lukemisen, kolmanteen jakeeseen. Viime sunnuntai-iltana me näimme, kuinka Jumala Vanhassa Testamentissa oli antanut Israelille lupauksen levon maasta, koska he olivat tulleet pyhiinvaeltajiksi ja kulkijoiksi. Ja he olivat maassa, joka ei ollut heidän maansa, ja Jumala oli luvannut Abrahamin kautta, että hänen siemenensä oleskelisi neljäsatua vuotta vieraan kansan keskellä, joka

kohtelisi heitä väärin, mutta väkevällä kädellä Hän toisi heidät sieltä ulos hyvään maahan, joka vuotaisi maitoa ja hunajaa.

¹³ Ja nyt, kun tuon lupauksen aika tuli lähelle, nosti Jumala esiin erään miehen tuomaan heidät tuohon maahan. Kuinka monet luokassa tänä iltana tietävät, kuka hän oli? Mooses. Pankaa merkillä, todella, todellinen esikuva Hänestä, joka on annettu meille tuomaan meidät Luvattuun Maahan, Kristuksesta. Nyt on meillä lupaus ja meidän lupauksemme tietenkin on hengellinen Lepo, kun taas heidän oli fyysinen lepo. Ja niin he tulivat maahan, josta voivat sanoa: "Tämä on meidän maamme, emmekä me enää ole harhailijoita, vaan olemme asettuneet aloillemme, tämä on meidän maamme ja täällä meillä on lepo. Me kylvämme viljamme ja viinitarhamme ja syömme viinitarhojemme hedelmän. Ja sitten kuoltuamme me jätämme sen lapsillemme."

¹⁴ Ja oi, kuinka me voisimme mennä tuohon maahan, ja puhua sen perintölaeista, kuten Naomista ja Ruutista, Booasta. Tuoda sen kaiken takaisin. Kuinka veljen Israelissa, kuinka hänen täytyi... Kaikki, mitä hän oli menettänyt, täytyi sukulaismiehen lunastaa. Oi, kuinka kaunista! Se veisi viikkoja ja viikkoja ja viikkoja ja viikkoja mennä siihen, koskaan jättämättä tätä lukua. Me voisimme sitoa koko Raamatun juuri tähän, tähän yhteen lukuun.

¹⁵ Ja oi, minä rakastan tutkia Sitä. Meillä oli tapana ottaa Se puoleksitoista vuodeksi, koskaan jättämättä Kirjaa. Vain pysytellen juuri siinä.

¹⁶ Se oli niin suuri asia, tuo perintöosuus, kuinka kukaan muu kuin läheinen sukulaismies, ei voinut lunastaa tuota perintöosuutta maahan. Sallikaa minun tässä antaa pieni merkki teille äideille, siitä mitä koskettelin eräänä iltana. Kuinka monet täällä ovat rukoilleet kadotettujen rakkaittensa puolesta? Hyvä on. Siinä se on teille jälleen, näettehän: "Teidän perintöosanne." Ymmärrätekö?

¹⁷ Paavali sanoi tuolle roomalaiselle: "Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin sinä ja sinun huonekuntasi pelastutte." Jos teillä on tarpeeksi uskoa itsenne pelastumista varten, niin teillä voi olla tarpeeksi uskoa, ei väliä kuinka oikukas tuo poika tai tyttö on, he tulevat pelastumaan joka tapauksessa. Jollakin tavalla Jumala on tekävä sen!

²²⁰ Jos koskaan on ollut miestä joka koskaan on edustanut Helluntaita ja oli todellinen apostoli, niin se oli F. F. Bosworth, puhdas, suora, todellinen Evankeliumi, se oli Bosworth. Ja kun pidin häntä käsivarsillani, huusin: "Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja niiden ajurit."

²²¹ Hän sanoi: "Poikani, pysy kentällä." Hän sanoi: "Lyö joitakin näistä nuorista miehistä, jotka menevät vieraille kentille, jos voit, ennen kuin he saavat vietyä sinne liian paljon fanaattisuutta. Vie heille se todellinen Evankeliumi, joka sinulla on." Näettekö? Hän sanoi: "Sinun palvelustehtäväsi ei vielä ole alkanutkaan tulla siihen, mitä se tulee olemaan." Hän sanoi: "Sinä olet uuden uutukainen Branham." Hän sanoi, sinä olet vielä nuori, poikani."

Minä sanoin: "Veli Bosworth, olen neljäkymmentäkahdeksanvuotias."

²²² Hän sanoi: "Sinä et ole vielä alkanutkaan." Hän sanoi: "Älä anna näiden nuorten helluntailaisaarnaajien mennä sinne, tuon paljon hölynpölyn kanssa, myrkyttämään asiaa, ja kääntämään kaikki diplomaatit ja koko maan sitä vastaan, ennen kuin pääset sinne." Hän sanoi: "Liiku eteenpäin, veli Branham, mene eteenpäin sen Evankeliumin kanssa, joka sinulla on." Hän sanoi: "Minä uskon että sinä olet apostoli, tai Herran meidän Jumalamme profeetta."

²²³ Katsoin häntä, otin hänet käsivarsilleni. Minä sanoin: "Veli Bosworth, haluan kysyä sinulta erään kysymyksen. Mikä oli onnellisinta aikaa... onnellisin hetki... kaikkina niinä vuosina, joina saarnasit?"

Hän sanoi: "Juuri nyt, veli Branham."

Minä sanoin: "Tiedätkö että olet kuolemassa."

Hän sanoi: "Minä en voi kuolla."

Minä sanoin. "Miksi sinä sanot tätä onnellisimmaksi ajaksesi?"

²²⁴ Siellä oli pieni ovi. Hän sanoi: "Makaan täällä kasvoni käännettyinä tuota ovea kohti. Melkein millä minuutilla tahansa Eräs, jota olen rakastanut, ja Eräs, jota saarnasin, ja jonka puolesta seisoin kaiken elämäni, Hän on tuleva tuolle ovelle noutamaan minua, ja tulen menemään Hänen kanssaan." Katsoin häntä, ajattelin: "Aivan sama kuin olisin katsonut Abrahamia, Iisakia, tai Jaakobia."

sanoi, ennen kuin he voitellivat Saulin, olenko koskaan kertonut teille mitään Herran Nimessä, mikä ei olisi ollut totta? Onko niin? Se on aina ollut totta. Olenko koskaan tullut kerjäämään teiltä rahaa tai mitään sen kaltaista? Ei, näettehän, hän ei ollut koskaan tehnyt sitä. Olenko koskaan tehnyt mitään muuta kuin yrittänyt parastani johtaakseni teidät Kristuksen tykö? Tarkalleen

²¹⁷ Nyt he tahtovat sanoa, että olen ajatustenlukija, telepaatikko, tiedättehän, yliherkkä havainnoitsija. Tietenkin, noiden asioiden täytyy nousta esiin, Raamattu sanoo, että ne nousisivat. Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, he tekivät lähes saman asian, jonka Mooses tekin, kunnes se tuli ratkaisuun. Niin oli. Mutta muistakaa, Jannes ja Jambres eivät voineet parantaa. He eivät voineet parantaa. He voivat tuottaa vitsauksia, mutta eivät ottaa niitä pois. Näettekö? Hyvä on. Jumala on parantaja. Jumalan Sana pysyy Totuutena.

²¹⁸ Olen yrittänyt olla rehellinen kanssanne. Olen yrittänyt kertoa teille Totuuden. Olen yrittänyt noin kolmenkymmenen yhden vuoden ajan. Olen seissyt saarnastuolissa kolmenkymmenen yhden vuoden aikana ja jonakin päivänä lähdän tämän saarnatuolin vierestä, mennäkseni Kirkkauteen. Tänne ovat haudattuina vaimo, tytär, isä, veli, kaikki rakkaat ystävät. Olen katsellut heidän arkkujaan ja haudalle asetettuja kukkia. Ja tiedän, että jonakin päivänä niin on myös minun kohdallani. No niin, se on totta. Mutta vilpittömästi, koko sydämestäni, sanon teille koko sydämestäni, uskon että olen saarnannut teille todellisen Herran Jeesuksen Kristuksen Evankeliumin. Minä uskon, että joka ainoan teistä tulee olla kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja vastaanottaa Pyhän Hengen kaste. Ja milloin tahansa te sen teette, on se tuova teille ilon, rauhan, pitkämielisyyden, hyvyyden, nöyryyden, lempeyden, kärsivällisyyden, uskon.

²¹⁹ Ja tässä eräänä päivänä, mitä minulle tapahtui tuona aamuna, en tiedä. En osaa vieläkään sanoa olinko täällä ruumiissani ja näin vain näyn, tai, oliko minut otettu pois täältä, sinne puolelle. En tiedä, en osaa sanoa. Ainoa mitä tiedän, oli että pelkäsin aina kuolla, pelkäsin tuota pientä pistosta. Mutta sitä en pelännyt, etteikö Jeesus tulisi noutamaan minua, sitä minä en tietenkään pelännyt; vaan sitä, että tavatessani teidät te olisitte vain jokin pieni ilmassa lentävä sumupilvi. Mutta nyt minä näen asian. Kun näin nuo ihmiset, he olivat todellisia.

Vaikka Hänen täytyisi panna heidät selälleen sairaalaan, kuolemaan, tulevat he pelastumaan. Jumala lupasi sen. Oi! Tämä perintöosa! “Ja he tulevat olemaan siellä”, sanoi Jesaja, “ja heidän jälkeläisensä heidän kanssaan. He eivät vahingoita tai hävitä mitään koko Minun pyhällä vuorellani, sanoo Herra.”

¹⁸ Oi, minulla on eräs pieni asia, johon toivon pääseväni, antaakseni sen teille tänä iltana. Se polttaa sydämessäni, tulla takaisin siihen.

¹⁹ Mutta menkäämme nyt eteenpäin. Panitteko te sitten merkille Moosesta, tuota suurta ihmeiden tekijää, joka toi Israelin erämaan halki ja toi heidät luvattuun maahan, mutta ei antanut heille heidän perintöosaansa? Hän ei antanut heille heidän perintöään; hän johti heidät tuohon maahan, mutta Joosua jakoi tuon maan ihmisille. Onko se oikein? Ja Kristus toi seurakunnan siihen paikkaan, missä heidän omaisuutensa oli annettu heille, oli vain Jordan ylittävänä, mutta Pyhä Henki on Se, joka asettaa seurakunnan järjestykseen. Tämän päivän Joosua panee seurakunnan järjestykseensä, antaen kullekin lahjoja, paikan, aseman. Ja Hän, Pyhä Henki, on Jumalan Ääni, joka puhuu ihmisen sisimmän kautta, jonka Kristus on pelastanut. Käsitätekö nyt näin paljon siitä?

Nyt me menemme Efesolaiskirjeeseen. Ja nyt samalla tavalla Hän asettaa seurakunnan sille paikalle, minne he kuuluvat. Joosua asetti heidät paikalleen luonnollisessa maassa. Nyt Pyhä Henki asettaa seurakunnan paikalleen siinä maassa, johon he kuuluvat, joka on heidän perintöosansa.

²⁰ Nyt ensimmäiseksi Paavalin aloittaessa tämän kirjeensä, hän osoittaa sen, josta jonkin ajan kuluttua tulemme näkemään, että kaikki tämä salaisuus oli paljastettu hänelle, ei missään seminaarissa, eikä minkään teologian kautta, vaan se oli jumalallinen Pyhän Hengen ilmestys, jonka Jumala antoi Paavalille. Hän tiesi, että tämä Jumalan salaisuus, niin kuin hän sanoi, oli ollut kätkettynä maailman perustamisesta asti, ja oli nyt Pyhän Hengen paljastama hänelle. Ja Pyhä Henki ihmisten joukossa asetti jokaisen järjestykseen, asetti seurakunnan paikalleen.

²¹ Nyt ensimmäinen asia, mitä Paavali alkaa kertoa ihmisille tässä, on saada kaikki.. Muistakaa, tämä on seurakunnalle, ei ulkopuolisille.

Heille se on arvoitus, eivätkä he koskaan kykene ymmärtämään sitä, se menee heidän päittänsä yli, eivätkä he tiedä siitä mitään. Mutta seurakunnalle, se on hunaja kalliiossa, se on sanoinkuvaamaton ilo, se on siunattu varmuus, se on sielun ankkuri, se on meidän toivomme ja sinä se pysyy, se on Ikiaikojen Kallio, oi, se on kaikkea, mikä on hyvää. Kaikki taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Jumalan Sana ei koskaan katoa.

²² Mutta Kanaaninmaan ulkopuolella oleva ei tiedä siitä mitään, hän on yhä harhailija. Se ei tarkoita sanoa, etteikö hän olisi hyvä mies, sitä en sano. En sano, etteikö ihmiset jopa Egyptissä ole hyviä, mutta hän, ennen kuin hän on tullut omistamaan tämän...

²³ Tämä lupaus, joka annettiin seurakunnalle, ei ole mikään luonnollinen maa, vaan hengellinen maa, sillä me olemme kuninkaallinen papisto ja pyhä kansa. Sitten ollessamme tässä kuninkaallisessa papistossa, pyhässä kansassa, omituisissa ihmisissä, uloskutsutuissa, valituissa, syrjään asetetuissa, silloin koko ulkopuolinen maailma on kuollut. Ja me olemme Hengen johtamia. Jumalan pojat ja tyttäret ovat Jumalan Hengen johtamia; ei ihmisen, vaan Hengen.

²⁴ Kaikki rakkaudessa, on tuo koko asia niputettuna nyt. Tätä on yritetty opettaa monta kertaa ja epäilemättä suuret teologit ovat kosketelleet sitä paljon syvemältä kuin, mitä minä voin tehdä. Mutta asia, jonka haluan saada annetuksi teille, on tämä, että mies, joka on Kristuksessa, jolla on Pyhä Henki, voi kärsiä miestä silloin, kun hän on väärässä, on pitkämielinen, ystävällinen, kärsivällinen. Hän on lempeä nöyrä, uskollinen, täytetty Hengellä, ei koskaan negatiivinen, aina positiivinen. Hän on erilainen henkilö.

²⁵ Hän ei ole vain joku mies joka sanoo: "Meillä kerran oli se. Jos me huusimme, meillä oli se, meillä metodisteilla. Oi, kun me huusimme, me olimme tuossa Maassa." Se on hyvä, se kyllä käy päinsä, myös minä uskon sen.

²⁶ Sitten tulivat mukaan helluntailaiset puhuen kielillä, ja he sanoivat, että heillä oli se, että "jokainen, joka puhui kielillä, hänellä oli se." Myös sen minä uskon. Mutta kuitenkin me voimme nähdä, ettei monilla vielä ollut Sitä, näettehän. Ymmärrätekö?

Minä ihmettelen, että te olette niin pian otetut pois hänestä, joka kutsui teidät Kristuksen armoon... (toisin sanoen, minä niin häpeän teitä, että te annatte jonkun tulla ja vääntää teidät pois Siitä) ...toiseen evankeliumiin:

Joka ei ole toinen; vaan on joitakin jotka vaivaavat teitä, ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. (Vääristellä todellisen Kristuksen evankeliumin.)

²¹³ Mutta tarkatkaa. Muistakaa nyt, se oli Paavali, joka pakotti jokaisen henkilön, jota ei ollut kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tulemaan uudelleen kastettavaksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Kuinka monet tietävät, että se on totta? Kuinka monet tietävät, että se oli Paavali, joka sanoi, että nämä salaisuudet olivat olleet kätkeyt maailman perustamisesta asti ja nyt paljastettu hänelle, että me olimme ennalta määrättyt olemaan poikia ja tulemaan lapseksiottoon. Sitä opetettiin. Kuulkaa, mitä hän sanoi.

Mutta vaikka me, tai enkeli taivaasta, saarnaisi mitään toista evankeliumia teille, kuin sitä, minkä me olemme saarnanneet teille, olkoon hän kirottu.

²¹⁴ Älkää sanoko hänelle vain: "Minä en ole samaa mieltä kanssasi, hyvä herra", vaan olkoon hän kirottu. Sallikaa minun lukea seuraava jae.

Niin kuin sanoimme edellä, niin sanon nyt uudestaan, jos kuka tahansa mies saarnaa mitään toista evankeliumia teille, kuin sitä minkä olette saaneet, olkoon hän kirottu.

²¹⁵ Niin se on. Nyt, veli, sisar, jos se oli Jumala, (toivon, etten sano tätä epäkunnioittavasti), joka otti minut näkemään... No niin, alan kiihottua; tai arvaan etten kiihotu, tulen vain siunatuksi saarnatessani. Menen pois tolaltani ja pidättelen teitä täällä, kunnes tiedän, että olette unisia ja väsyneitä. Mutta oi, minä... Jos te vain tietäisitte, kuinka haluan teidät sinne! Näettekö? Ja kun minä, vielä kerran sanon tämän... kun Hän sanoi... Minä sanoin: "Se tekisi..."

Hän sanoi: "Tahtoisitko nähdä, mikä loppu on?"

²¹⁶ Katsoin taakseni ja näin itseni makaamassa siellä vuoteella. Varmasti te olette tunteneet minut tarpeeksi pitkään, tietääksenne, että kerron teille Totuuden. Haluan kysyä teiltä jotakin, niin kuin Samuel

Nimessä, saadakseen Pyhän Hengen. Tulkaa ja näyttäkää se minulle. Siellä ei ole mitään sellaista. Mitään sellaista tehtävää ei ole annettu. Kun Jeesus sanoi siellä: “Menkää sen vuoksi ja opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä”, niin mikään niistä ei ole nimi, ei yksikään niistä. Pietari kääntyi kymmenen päivää myöhemmin ympäri sanoen: “Katukaa, ja ottakaa kaste, joka ainoa teistä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntien anteeksi antamiseksi.” Ja niin tehtiin kaikkialla Raamatussa.

²⁰⁸ Ja sitten siellä oli joitakin, jotka Johannes oli kastanut jollakin toisella tavalla, vain katumukseen. Heille Paavali sanoi: “Teidät täytyy kastaa uudestaan. Teidän on tultava uudelleen kastetuiksi.”

²⁰⁹ “Mutta meidät on jo kastanut Johannes, tuo suuri pyhä mies, joka kastoi Jeesuksen.”

²¹⁰ “Hyvä on, mutta tämä on Evankeliumi. Tämän on Jumalan Henki paljastanut minulle. Minä olen Herran apostoli, ja jos vaikka Enkeli Taivaasta tulisi ja saarnaisi jotakin muuta...”

²¹¹ Sallikaa minun lukea se. Raamatussa sanotaan: “Jos enkeli...” Paavali sanoi: “Jos enkeli Taivaasta sanoisi jotakin muuta”, piispa, arkkipiispa, paavi, ylivalvoja, mikä tahansa hän voikin olla, “jos hän saarnaa mitään muuta kuin tätä, minkä minä olen teille saarnannut, olkoon hän kirottu.” Ei ole mitään... Meillä ei ole sen kaltaisia tapoja. Ei. Te vain... Ei ole mitään sen kaltaista asiaa. Ja sitten, miksi eivät ihmiset voi nähdä sitä? Miksi ihmiset eivät usko sitä? [Joku seurakunnassa sanoo: “Ennalta määrätyt”] Näettekö? Joku siellä osui siihen, Gene. “Ennalta määrätyt”, tarkalleen. Miksi? “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle” (tekevät mitä?) “tulevat Minulle.” Kuinka täsmällisesti! “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat, ovat tuleva Minun tyköni.” Mikä minulla on vikana, kun en löydä sitä täältä? Tässä se on meillä. Hyvä on.

²¹² Sallikaa minun lukea tämä ja sitten sanon teille, mitä Paavali... Ne asiat jotka.. Se sanoma, jonka saarnasin tänä iltana, tässä on se, mitä Paavali sanoi ennalta määräämisestä, vesikasteesta Jeesuksen Nimessä, Pyhän Hengen kasteesta ja seurakuntaan asettamisesta ja niin edelleen. Tässä on se mitä hän sanoi. Hän sanoo näille galattalaisille.

²⁷ Nyt me olemme tulossa tähän suureen kätkeytyyn salaisuuteen, joka on ollut kätkeytyä maailman perustamisesta asti ja on nyt paljastettu viimeisissä päivissä Jumalan pojille. Uskoteko sen olevan totta, että Jumalan pojat ovat julkituodut? Ennen kuin edes menemme minnekään, menkäämme Roomalaiskirjeen 8. lukuun hetkeksi ja sallikaa minun lukea teille jotakin. Katsotaan eikö tämä tulekin siihen, mistä olen tässä puhumassa. Me otamme nyt 19. jakeen Roomalaiskirjeen 8. luvusta.

Sillä luomakunnan harras toive odottaa Jumalan poikien julkitulemista.

²⁸ Hartaasti toivoen, koko luomakunta odottaa tuota julkitulemista. Näettekö, tuota julkitulemista! Mitä on julkituleminen? Tunnetuksi tekeminen!

²⁹ Koko maailma, muhamettilaiset siellä, he odottavat sitä. Kaikkialla ympäri joka puolella, he odottavat sitä. “Missä ovat nämä ihmiset?” Meillä on ollut mahtava kohiseva tuuli, meillä on ollut ukkosenjylinää ja salamointia, meillä on ollut öljyä ja verta, meillä on ollut kaikenkaltaisia asioita, mutta meiltä on jäänyt kuulematta tuo pieni hiljainen Ääni, joka kiinnitti profeetan huomion, niin että hän kääri vaipan ympärilleen ja käveli ulos, sanoen: “Tässä minä olen, Herra.” Näettekö?

³⁰ Nyt koko luomakunta vaikeroi ja odottaa Jumalan poikien julkitulemista. Nyt, Paavali tulee asettamaan ensin seurakunnan tarkalleen sille paikalle, mihin se kuuluu. Ja nyt vain saadaksemme taustan, lukekaamme alusta uudestaan.

Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta, pyhille (se on “pyhitetyille”) , jotka ovat Efesossa, ja uskollisille Kristuksessa Jeesuksessa:

³¹ Nyt, jotta luokka ei unohtaisi sitä, kuinka me pääsemme Kristukseen? Liitymmekö me johonkin kirkkoon päästäksemme Kristukseen? Teemmekö me tunnustuksen päästäksemme Kristukseen? Olemmekö me upotetut veteen päästäksemme Kristukseen? Kuinka me pääsemme Kristukseen? 1. Kor. 12. luku: “Sillä yhdellä Hengellä”, yhdellä, iso kirjain H-e-n-g-e-l-l-ä, joka on Pyhä Henki, “me olemme kaikki kastetut tähän luvattuun maahan.”

³² Kaikki tässä luvatussa maassa kuuluu meille. Näetkö sitä, veli Collins? Näettekö, kaikki, mitä luvatussa maassa on! Kun Israel ylitti Jordanin luvattuun maahan, sen täytyi taistella kaikesta!

³³ Muistakaa nyt, olla luvatussa maassa, se ei merkitse sitä, että te olette immuuni sairauksille, se ei merkitse sitä, että te olette immuuni vaikeuksille. Vaan se sanoo tämän (oi, antakaa tämän upota syvälle), se sanoo tämän, että se on teidän! Nouskaa vain ja omistakaa se! Näettekö? Kun...

³⁴ Ja muistakaa, ainoa tapa, miten Israel koskaan menetti miehiä, oli kun synti tuli leiriin. Ainoa tapa, miten me koskaan voimme menettää voiton, on että synti tulee leiriin, että jokin on vialla jossakin. Kun Aakan varasti tuon kultaharkon ja babylonialaisen vaipan, oli synti leirissä, ja taistelu meni vikaan.

³⁵ Antakaa minulle tämä tahraton seurakunta tänä iltana, tämä ihmisryhmä, joka on täydellisesti, täydellisesti Jumalan lupauksessa, Pyhän Hengellä, vaeltaen Hengessä, niin annan haasteen jokaiselle taudille tai jokaiselle vaivalle, tai mille tahansa, mitä vain on olemassa, jokaiselle Joe Lewisille, mitä maassa on, kaikkine jumalankielteisyyksineen, ja kaikille uskomattomille, mitä on, tuomaan kenet tahansa sairaan tai vaivautun tänne tänä päivänä, ja he tulevat kävelemään ulos täältä täysin terveinä. Kyllä. Jumala antoi tuon lupauksen, ja vain epäuskon synti voi pitää sen poissa. Nyt me tulemme menemään siihen, mitä tämä pieni synti on, jonkin ajan kuluttua.

...No niin, niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa:

Armo teille, ja rauha, Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Siunattu olkoon Jumala ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, joka on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa paikoissa Kristuksessa:

³⁶ Kun me olemme Kristuksessa, meillä on hengellinen siunaus. Kristuksen ulkopuolella meillä on mielenliikutuksia. Kristuksessa meillä on positiiviset siunaukset. Ei tekouskoa, ei petosta, ei näyttelyä. Mutta niin kauan kuin yritätte sanoa olevanne luvatussa maassa, ettekä ole, paljastavat syntinne teidät. Ja ennen pitkää, tiedättehan, te löydätte

maissipellon!” Sitten tässä tulee Gaad sanoen: “Mutta hetkinen. Minun pitäisi kasvattaa kauraa, mutta alankin kasvattaa myös maissia. Halleluja!” Näettekö? Teillä ei ole mitään tekemistä maissin kanssa; kasvattakaa kauraa, teidän osanne on kasvattaa kauraa. Teidän ei oleteta paimentavan lampaita, kun teidän pitäisi paimentaa nautakarjaa. Jumala haluaa asettaa seurakunnan paikalleen. Mutta jokainen heistä haluaa tehdä samaa asiaa. “Halleluja!” Ettekä te voi sanoa heille siitä mitään. Ei, ei. Heillä on yhä tuo vuohenluonne, “Mutt, mutt, mutt, mutt, mutt.” Näettekö, te ette voi sanoa heille siitä mitään, niin se on. No niin, eikö se olekin totta? Ettekä te voi asettaa paikalleen seurakuntaa. Näettekö?

²⁰⁵ Seurakunnan pitäisi olla ennalta määrätty lapsiksi otettaviksi, niin että Jumala voi ottaa jonkun miehen ja adoptoida hänet perheeseen ja antaa hänelle jotakin. Koetelkaa se ensin, nähdäksenne onko se oikein. Raamattu käskää koettelemaan henget. Kun joku mies väittää itsellään olevan tietyn asian, koetelkaa se nähdäksenne onko se oikein. Jos se on oikein, menkää sen mukaan. Sitten sanokaa: “Herra, lähetä meille jotakin muuta.” Jatkakaa liikkeelläoloa, näettekö, vain pysykää liikkeellä, kunnes jokainen mies ottaa paikkansa. Silloin te olette näkevä Jumalan seurakunnan alkavan tulla paikalleen. Silloin alkavat filistealaiset perääntyä. Shortsit tulevat poistumaan, hiukset tulevat kasvamaan pitkiksi, kasvot tulevat pestyiksi; sikarit tulevat katoamaan. Kyllä. Kun seurakunta alkaa päästä mahtavaan voimaansa, kun heillä on jälleen joitakin Ananiaan ja Safiran tapauksia. Kyllä vaan. Te olette näkevä, kuinka tuo pyhä Seurakunta seisoo yhdessä voimassaan, paikalleen asetettuina Jumalan poikina. Jumalan perheeseen adoptoituina, voimallinen Seurakunta seisomassa siellä kirkkaudessaan. Oi, sitä Hän tulee noutamaan.

²⁰⁶ Näettekö, kuinka kaukana me olemme poissa, veljet? Te ette voi tulla yhteen edes Kirjoituksella. Ja kuka tahansa mies, kuka tahansa, joka ei näe vesikastetta Raamatussa, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, on joko sokea, tai jotakin on mielessä vialla. Ja siitä tätä suurta taistelua käydään.

²⁰⁷ Sanon kenelle tahansa, että toisi minulle jonkun Kirjoituksen, missä ketään olisi uudessa seurakunnassa koskaan kastettu missään toisessa, kuin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tai, jos hänet oli kastettu jollakin toisella tavalla, täytyi hänen ottaa kaste uudestaan Jeesuksen Kristuksen

²⁰⁰ Niin on myös kielillä puhumisessa ja tulkitsemisessa. Jos seurakunnassa on joku, joka puhuu kielillä, ja toinen joka tulkitsee sen, sanokoon se näin: nouskoon veli Neville ylös ja puhukoon kielillä, ja tämä veli tässä antakoon tulkinnan, sanoen: “Sano tälle miehelle tässä, että eilen hän meni tänne ulos ja teki jotakin väärää. Nyt lääkäri kertoi hänelle tänään, että hänellä oli syöpä. Mene oikaisemaan tuo asia ja tule sitten tänne ja pane asiat kuntoon Jumalan kanssa.”

Silloin tuo mies sanoo: “Totisesti se on totta.” Silloin Jumala on kanssanne.

²⁰¹ Mutta kuinka me aiomme tehdä sen tällä tavalla? Näettekö? Se on vain törmäilyä, sattumanvaraisesti, miten vain, ei minkäänlaista paikalleen asettamista. Nyt se on... Näettekö, Efesolaiskirjeessä yritetään... Näettekö, he kadottavat sen. Silloin he kadottavat sen. Meidät on ennalta määrätty lapseksiottoon, pojiksi adoptoitaviksi. Kuinka monet ymmärtävät mitä tarkoitan, kohottakaa kätenne. Lapseksiotto! Me olemme syntyneet Jumalan Hengessä, varmasti, vastaanottaneet Pyhän Hengen ja huudamme: “Abba, Isä! Halleluja! Kunnia Jumalalle!” Me olemme lapsia, se on totta, mutta me emme pääse mihinkään. Me emme voi voittaa tuota filistealaista.

²⁰² Katsokaa Billy Grahamia seisomassa siellä, tuon muhamettilaisen sanoessa: “Todista se.”

²⁰³ Katsokaa Jack Coeta seisomassa siellä ja tuota ateistia. Kristuksen Kirkko puristamassa kättä jumalankieltäjän kanssa, ottaen hänen kätensä. Hänen pitäisi olla kristitty ja puristaa kättä sen kaltaisen perkeleen kanssa kuin Joe Lewis, joka on vapaa-ajattelija, ja joka jopa kiroaa Jumalaa ja sanoo: ‘Ei ole olemassa mitään sen kaltaista kuin Jumala, ei alun perinkään.’ Ja sen kaltaisia asioita tapahtuu kirkossa, joka kutsuu itseään Kristuksen Kirkoksi, he puristavat kättä hänen kanssaan ja ottavat puolen Jack Coeta vastaan. Kuinka te aiotte tehdä mitään? Ja helluntailaiset, monet heistä ovat häntä vastaan; vaikka jokaisen saarnaajan maassamme tulisi seistä hänen puolellaan ja sanoa: “Jumala, lähetä alas Voimasi.” Näettekö, siinä se on meillä, meitä ei voida asettaa paikallemme.

²⁰⁴ Efraim ei halua pysyä paikallaan. Yksi menee tänne ja löytää täältä Manassen ja sanoo: “Oho, onpa Herra antanut sinulle hyvän

itsenne ajelehtimassa ja niin kuin me sitä kutsumme maailmassa, saastuneena. Te tulette toteamaan, ettei teillä ole sitä, mistä te puhutte. Mutta kun te olette Kristuksessa Jeesuksessa, Hän lupasi teille Taivaallisen paikan, Taivaallisen siunauksen. Taivaallisen Hengen, kaikki on teidän. Te olette luvatussa maassa ja kaikki on täysin omistuksessanne. Aamen. Kuinka kaunista! Oi, tutkikaamme edelleen.

Sen mukaan kuin Hän on valinnut meidät...

³⁷ Tässä on nyt se, missä seurakunta kompuroidi niin pahasti.

Sen mukaan kuin hän on valinnut meidät hänessä... (Kenessä?) Kristuksessa!

³⁸ Me näemme nyt, kuinka siellä alussa 1. Mooseksen kirjassa ja Ilmestyskirjassa... Ilmestyskirja 17:8 mukaan Hän valitsi meidät Kristuksessa ennen maailman perustamista. Nyt, sana... Sallikaa minun lukea eteenpäin.

...ennen maailman perustamista, että meidän pitäisi olla pyhät ja nuhteettomat hänen edessään rakkaudessa:

Ollen ennalta määrännyt meidät...

³⁹ Nyt haluan pysähtyä tuohon sanaa “ennalta määrännyt”. Nyt, ennalta määrääminen ei tarkoita sanoa että “Minä valitsen veli Nevillen, enkä valitse veli Beeleriä.” Sitä se ei ole. Se on Jumalan ennalta tietäminen joka tiesi, kuka olisi oikein, ja kuka ei olisi oikein. Niinpä ennalta tietämisellään, Jumala tietäen, mitä kukin tulisi tekemään, ennalta määräsi ennalta tietämisensä mukaan kaikki asiat työskentelemään yhdessä niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, että Hän voisi siinä ajassa, joka on tuleva, koota kaikki yhteen Yhdessä, joka on Kristus Jeesus.

⁴⁰ Sallikaa minun antaa tästä teille pieni kuvaus. Se on hyvä. Menkäämme takaisin 1. Mooseksen kirjan 1. lukuun, 1:26, jota uskon kosketelleeni hieman edellisellä kerralla, kun Jumala kutsui itseään Nimellä “Herra Jumala”, se on sanassa El, Elah, Elohim, joka tarkoittaa “Yksin-olemassa oleva.” Mitään muuta ei ollut olemassa kuin Hän. Ei ollut ilmaa, ei ollut valoa, ei ollut tähtiä, ei ollut maailmaa, eikä mitään muuta. Oli vain Jumala ja Jumala yksin, El, Elah, Elohim. No niin, Hän teki sen.

⁴¹ Tämän suuren El, Elah, Elohimin sisäpuolella oli ominaisuuksia, joka tarkoitti että Hän oli... Te tiedätte, mikä ominaisuus on, tai sallikaa minun sanoa se tällä tavalla, siellä oli "luonne". Se siksi, että nämä pienemmätkin käsittäisivät sen, ja minä olen yksi niistä pienistä, joiden täytyy saada se sillä tavalla. Hänen sisällään oli luonne olla Isä, mutta Hän oli yksin-olemassa oleva, ei ollut mitään, mikä olisi tehnyt Hänestä Isää. Ja syvällä sen sisäpuolella oli jotain muutakin, se että Hän oli Jumala; ja jumala on palvonnan kohde; mutta Hän oli yksin-olemassa oleva, El, Elah, Elohim, joten silloin ei siellä ollut mitään palvomaan Häntä. Sen sisällä, Hän oli Pelastaja, eikä ollut mitään kadotettua pelastettavaksi. Näettekö? Sen sisällä, Hän oli Parantaja, näettehän, mutta ei ollut mitään sairasta parannettavaksi, tai ei ollut mitään sairasta. Saatteko te nyt kuvan? Niinpä Hänen ominaisuutensa, Hänen luonteensa tuotti sen mitä on tänään.

⁴² Jotkut ihmiset sanovat: "Mutta miksi Jumala ei lopettanut sitä heti alussa?" "Hän on julma-sydäminen elukka", sanoi Joe Lewis, hän joka tuomitsi Jack Coen, näettehän. Hän sanoi: "Hän on vain jumasydäminen elukka. Ei ole mitään sen kaltaista kuin Jumala. Jos olisi jotakin sellaista, olisi Hän..." Oi, hän kutsui Häntä kaiken kaltaisilla nimillä, näettehän. Mutta se on vain siksi, että hänellä saattaa olla paljon tietoa ylhäällä täällä, mutta hänellä ei ole mitään alhaalla täällä.

⁴³ No niin, siinä se on, näettehän. Tämä Sanaa sanoo täällä, että Hän kätki sen.

Ja nämä salaisuudet ovat nyt olleet kätkeytyinä, muistattehan, Raamattu sanoo: "Maailman perustamisesta asti, odottaen Jumalan poikien julkitulemistä", esittelemään heidät seurakunnalle. Oi! Ymmärrätekö sitä?

⁴⁴ Nyt haluan pysähtyä kertomuksessani hetkeksi, tai mennä seuraavaan ajatukseeni, saadakseni tämän annetuksi teille. Muistakaa nyt, kautta Mooseksen aikakauden, kautta entisten profeettojen aikakausien, kautta kaikkien entisten aikakausien, he ovat odottaneet tähän viimeiseen päivään asti, näiden asioiden näytteille tuloa, Kirjoituksen mukaan. Niin se on, sen paljastetuksi tulemistä Jumalan pojille. Miksi? Kadotetusta... kunnes se, aivan niin kuin pyramidi, niin kuin olen sanonut, kasvaa lähemmäksi ja lähemmäksi ja lähemmäksi.

Se on joko kaikki Jumalasta, tai mikään ei ole Jumalasta. Sillä tavalla se on. Mutta kuinka te toimisitte? Manasse ei halua pysyä omalla maallaan, Efraim ei halua pysyä maallaan, Gaad ei halua pysyä maallaan, Benjamin ei halua pysyä maallaan, he kaikki juoksevat täällä ulkopuolella näiden filistealaisten kanssa, kaikki sekaisin. Kuinka me voisimme tulla asetetuiksi? Mutta me olemme syntyneet Pyhästä Hengestä, kaikki meistä. Onko se oikein? Millin me olemme syntyneet, ennalta määrätty? Syntymämme jälkeen me olemme ennalta määrätty lapseksiottoon, tulemaan asetetuiksi Kristuksen Ruumiiseen. Näettekö mitä tarkoitan?

¹⁹⁸ Mikä on Kristuksen Ruumis? Jotkut ovat apostoleja, jotkut ovat profeettoja, jotkut ovat opettajia, jotkut ovat evankelistoja ja jotkut ovat pastoreita. Onko se oikein? Me olemme kutsutut olemaan. Toisilla on kielilläpuhumisen lahjat, kielten tulkitseminen, viisauden, tiedon ja ihmetekojen lahjat, kaikki nämä eri lahjat. Ja mitä he nyt tekivät? He harjoittivat sitä hiukan. Miten? Antaen sen juosta niin vapaasti, etten tiedä mihin sitä vertaisin. Yksi nousee ylös ja puhuu kielillä, ja toinen alkaa puhua [Veli Branham jäljittelee epäjärjestyksen ja sekaannuksen ääntä] ...sama asia. Saarnaaja saarnaa ja antaa alttarikutsun, ja joku nousee ylös ja puhuu kielillä ja: "Halleluja, kunnia Jumalalle." Ja jos sattuu niin, että saarnaaja vain jatkaa sanomaansa, ollessaan voideltuna, silloin ihmiset sanovat: "Vanha luopio." Näettekö, se johtuu siitä, ettei heitä ole opetettu.

¹⁹⁹ Raamattu sanoo, että profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset. Jumala ei ole epäjärjestyksen alkuunpanija. Kun seison täällä, saarnaan täällä Jumalan voitelun alla. Ei väliä sillä, kuinka paljon te haluaisitte puhua kielillä, te pysytte hiljaa, kunnes Jumala on lopettanut täällä. Sitten, jos te puhutte kielillä, ei se voi olla vain jonkun Kirjoituksen kertaamista, koska Jumala sanoi, ettei tule käyttää turhia kertauksia. Vaan se on sanoma suoraan jollekin. Pyydän teitä yhdenkin kerran osoittamaan sormellanne jotakin kertaa, jolloin Pyhä Henki koskaan, erottamisen alla, sanoessaan jollekin jotakin, olisi kerrannut jotakin Kirjoitusta uudelleen ja uudelleen. Se sanoi hänelle jotakin, mikä oli vialla hänen kohdallaan ja jotakin, mitä he olivat tehneet ja jotakin mitä heidän täytyi tehdä tai jotakin mitä oli tapahtunut, tai jotakin sen kaltaista. Onko se oikein?

¹⁹³ Sitten niin pian kuin Pietari katsoi uudestaan, ja kirkastus oli poissa Jeesuksen yltä, he näkivät yksin Jeesuksen, ja Ääni tuli tuosta pilvestä, sanoen: “Tämä on Minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä! Nyt Hänen Nimensä on yhtä hyvä kuin Minun Nimeni. Kuulkaa Häntä!” Siinä se on, lapseksi ottaminen, tai pojaksi asettaminen.

¹⁹⁴ No niin, siinä on se, mihin Jumala yrittää saada Helluntaiseurakuntaa Efesolaiskirjeessä. Ymmärrätekö? Meidän täytyy lopettaa, koska on tulossa myöhäinen, ja lapset alkavat tulla unisiksi. Halusin päästä tänne 13. jakeeseen asti, mutta en voi tehdä sitä, näettehän, tuohon jakeen loppuosaan, “sinetöidyt lupauksen Pyhällä Hengellä”. Me otamme sen sunnuntaina, näettehän. Katsokaa nyt, mikä tuo meidät sisälle, ja kuinka Tämä varjelee meidät.

¹⁹⁵ Mutta nyt “asettaminen”, kuinka se tapahtuu teille? Ensin te olette syntyneet Jumalan Valtakuntaa Pyhästä Hengestä. Kuinka monet tietävät sen? Hyvä on. Seuraavaksi, teidät on ennalta määrätty mihin? Lapseksiottoon. Mitä se on? Te olette ennalta määrättyt pojaksi asettamiseen.

¹⁹⁶ Oi, sisar Scott, uskon että hän on istumassa täällä. Etkö sinä ollut se, joka oli tuon naisen kanssa tänään? Jossakin päin maailmaa ja ympäri maan eri osissa kiertää opetus, olen kuullut paljon siitä, että Jeesus on täällä maan päällä, kävellen ympäri ruumiissa, kuinka Hän tulee sisälle ja tekee näin. Se on valhe! Hänen Pyhä Henkensä on täällä ja Hän yrittää asettaa seurakuntaansa paikalleen, saadakseen seurakuntansa järjestykseen, asettaa sen luvattuun Maahan, niin että kaikki viholliset voivat olla ajetus ulos.

¹⁹⁷ Manasse ei voi ottaa haltuunsa maataan. Minulla ei voi olla parantamiskokousta kun puolet... Kun menen sinne ulos ja saarnaan kastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä, niin kolminaisuusopin veljet sanovat: “Oho, hän on Jeesus Yksin.” Enkä voi mennä tänne ja pitää Jumalallista parantamiskokousta, kun puolet heistä sanoo: “Jumalallinen parantaminen on oikein”, ja monet heistä nauttivat Herran ihmeistä, mutta sanovat: “Uskon kyllä että veli Branham on profeetta, mutta sallikaa minun sanoa teille jotakin. Niin kauan kuin Henki on hänen yllään, ja hän erottaa, hän on Herran palvelija. Mutta hänen Opetuksensa on mätää. Se on kelvotonta.” Kuka on koskaan kuullut sen kaltaista hölynpölyä? Se on joko Jumala, tai Se ei ole Jumala. Oikein.

⁴⁵ Olen usein tehnyt tämän lausunnon ja sanonut, että Jumala teki kolme Raamattua. Ensimmäisen Hän pani taivaalle, linnunradan. Oletteko koskaan nähneet linnunrataa? Mikä on ensimmäinen kuvio linnunradassa? Neitsyt. Mikä on viimeinen kuvio linnunradassa? Leijona. Hän tuli ensimmäisen kerran neitsyelle, Hän tulee toisen kerran Juudan sukukunnan Leijonana. Näettekö?

⁴⁶ Seuraavaksi Hän teki pyramidin, siellä aikaisemmin Eenokin päivinä, kun he tekivät pyramidin. Ja he mittailevat niitä. Minä en sitä ymmärrä. Mutta sodat, he kumartuvat polvilleen niin-ja-niin pitkään ja voivat mitata sotien väliset ajat. Tiedätekö, mistä he sen nyt mittaavat? Suoraan yli kuninkaan kammion. Kun tämä pyramidi rakennettiin... Me emme voisi rakentaa sitä kaikella sillä mitä meillä on tänään, me emme kykenisi siihen.

⁴⁷ Se on rakennettu suoraan ylös tällä tavalla, kaveten määräpisteeseen asti. Ja huippukiveä ei ole koskaan löytynyt. He eivät koskaan panneet huippua pyramidin päälle. En tiedä oletteko siitä tietoisia tai ette, mutta tuossa suuressa pyramidissa siellä Egyptissä ei ole koskaan ollut huippukiveä. Miksi? Huippukivi oli hyljätty, Kristus, Pääkivi, näettehän, oli hyljätty.

⁴⁸ Mutta me olemme kasvaneet Lutherin ajanjaksosta, baptistien ajanjaksosta, metodistien ajanjaksosta. Helluntailaisten ajanjaksosta ja olemme tulleet nyt aivan tänne ylös huippukiveen, näettehän, odottaen ja kaivaten tuon Huippukiven asettumista paikalleen, ja silloin rakennus on täydellinen. Ettekö ole Kirjoituksesta lukeneet, että “tuo kivi oli hyljätty.” Tietenkin me käsitämme sen puhuneen Salomonin temppelistä. Mutta tuo hyljätty Kivi on tullut Pää-kulmakiveksi. Ja sanon tämän vain kuvatakseni sitä teille.

⁴⁹ Nyt, Raamatussa, me elämme viimeisessä päivässä, pyramidin huipulla, syövän ajanjakson ristissä olevissa kaloissa tässä linnunradassa, leijonan, huippukiven tulemisen ajassa, Jumalan poikien julkitulemisen päivissä, Elian päivissä, näettehän. Näettekö missä me olemme? Me olemme aivan lopulla.

⁵⁰ Kuinka monet ovat lehdistä lukeneet tällä viikolla, mitä Hrutshev ja he sanoivat? Oi, he ovat valmiina; niin olemme mekin. Aamen. Se on

hienoa, näettehän. Oi, mikä etuoikeus... mikä päivä. Jos kristityt vain voisivat käsittää päivän, jossa me elämme. Oi!

⁵¹ Mitä te luulette tämän Kirjan kirjoittajan ajatelleen nähtyään sen ja nähtyään, miten se tulisi julkituoduksi viimeisissä päivissä, odottaen ja vaikeroiden noiden Jumalan poikien esiin tulemista viimeisissä päivissä, Pyhän Hengen voiman kanssa aikakauden lopulla, paljastamaan nuo maailman perustamisesta asti salassa olleet asiat, tuomaan sen esiin.

⁵² Menkäämme nyt takaisin tuohon “maailman perustamiseen” uudestaan, saadaksemme ilmestyksen ja nähdäksemme onko se oikein tai ei. Toivon, etten kuulosta pyhyttä loukkaavalta, kun kutsun Jumalaa “Papaksi”, mutta haluan sanoa sen siksi, että te ymmärtäisitte sen. Pappa! Pappa halusi joitakin lapsia, joten mitä Hän teki? Hän sanoi: “Olkoon siellä Enkelit.” Ja ne tulivat Hänen ympärilleen. Oi, se oli hienoa. Ne palvoivat Häntä, ja silloin oli tullut julki tuo ominaisuus, että Hän oli Jumala. Muistakaa, Hän oli El, Elah, Elohim, Yksin-olemassa oleva, ei ollut mitään muuta kuin Hän. Ensimmäinen asia, mitä tuli olemaan, olivat Enkelit. Sitten, Enkelit eivät voineet tehdä mitään muuta kuin palvoa. Ne eivät voineet olla kadotettuja. Ne eivät voineet olla sairaita, ne olivat kuolemattomia olentoja. Niinpä Hän ei voinut osoittaa parantavaa voimaansa. Hän ei voinut osoittaa pelastustaan. Niinpä sitten, ennen kuin...

⁵³ Sitten sen jälkeen, Hän sanoi: “Me tulemme tekemään jotakin käsin kosketeltavaa.” Niin Hän teki maan. Ja maan tehtyään Hän teki kaikki maan luontokappaleet ja sitten Hän teki miehen. Kaikki se tuli esiin maasta; alkaen alkulimasta, vain jonkinlaisessa lihan muodossa kelluen vedessä. Hän alkoi siitä tullen ylöspäin sammakkoon, joka on alhaisin elämänmuoto, mitä voimme löytää, niin he väittävät, sanoen, että se on sammakko. Korkein on inhimillinen olento. Sammakosta se alkoi ja tuli liskoksi, liskosta eteenpäin ja eteenpäin, ja joka kerta Pyhän Hengen henkäistessä “whoosh”, tuli se jälleen ylemmäksi elämänmuodoksi. Ja ennen pitkää tuli esiin Jumalan kuva, joka oli mies. Mitään miestä korkeampaa ei ole koskaan ollut, eikä koskaan enää tulla luomaan, koska mies on Jumalan kuva. Näettekö?

⁵⁴ Sitten kun Hän oli tehnyt Enkeliolentonsa, Hän teki ensimmäisen miehensä, “luoden heidät miespuoliseksi ja naispuoliseksi”, yhdessä ja samassa olennossa. Hän oli sekä mies että nainen, naisellinen ja

¹⁹⁰ Sitten isä vie hänet johonkin tiettyyn paikkaan ja asettaa hänet ylös korkealle paikalle tällä tavalla ja hän suorittaa juhlamenot, ja he kaikki tulevat sinne ympärille. Ja hän sanoo: “Haluan jokaisen tietävän, että tämä on minun lapseni, ja minä omaksun [adoptoin] poikani. Ja haluan jokaisen tästedes tietävän, että hänen nimensä... Panen hänen ylleen erikoisvaatteen, ja haluan teidän tietävän, että hänen nimensä shekissä on aivan yhtä hyvä kuin minunkin nimeni. Hän on lapseni, ja nyt omaksun [adoption] hänet perheeseeni, vaikka hän onkin ollut poikani syntymästään asti. Siitä asti kun hän vastaanotti Pyhän Hengen, hän on ollut Minun poikani. Mutta nyt asetan hänet asemaansa valtuuksilla. Kenet hän erottaa on erotettu, kenet hän palkkaa on palkattu.

¹⁹¹ “Ja totisesti, totisesti, Minä sanon teille, jos te sanotte tälle puulle, jos te sanotte tälle vuorelle ‘siirry’ ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, te voitte saada mitä olette sanoneet.” Näettekö? Siinä se on teille; siinä se on teille. Näettekö? “Hän on poikani.” Kuinka monet tietävät, että tämä lapseksiotto että he lapseksi ottivat pojan sen jälkeen, kun hän oli osoittanut olevansa... Jokainen, joka koskaan on lukenut Raamattua, tietää pojaksi asettamisesta.

¹⁹² Jumala teki tuon saman asian Pojallensa, kun Hän vei Jeesuksen ylös Kirkastusvuorelle. Hän vei sinne Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, jotka olivat kolme maallista todistajaa. Siellä vuorella olivat Jeesus, Mooses ja Elia ja Jumala. Siellä he seisoivat vuorella. Ja ensimmäiseksi, tiedättehän, he katsoivat, ja Jeesus oli kirkastettu heidän edesssänsä. Onko se oikein? Kuinka monet tietävät, että se on Kirjoitus? Mitä Hän teki? Puki Hänet kuolemattomuuden viittaan. Ja hän sanoi: “Hänen vaatteensa loistivat kuin aurinko.” Onko se oikein? Ja pilvi varjosi Hänet. Pietari, Jaakob ja Johannes lankesivat kasvoilleen. Ja kun he katsoivat, siellä seisoivat Mooses ja Elia keskustellen Hänen kanssaan. Ja Mooses oli ollut kuolleena ja haudattuna merkkeamattomassa haudassa kahdeksansataa vuotta. Ja Elia oli ajanut vainuissa Taivaaseen viisisataa vuotta ennen sitä. Oi, mutta he olivat yhä siellä! Siellä he olivat puhuen Hänelle. Näettehän, Hän oli ottanut Jeesuksen ylös tapaamaan heitä, näkemään mitä se kaikki oli, näkemään sen, näyttääkseen Hänelle nämä asiat. Ja he puhuivat Hänen kanssaan, heillä oli keskustelu Hänen kanssaan.

että he juoksivat naapurinsa luo sanoen: ‘Ota Tämä! Ota Tämä! Teini-ikäiset, valmistautukaa...?... Kyllä vaan, aivan niin kuin tämä tässä. Tässä Se on, juuri Tässä, näettekö. Vain katukaa, jokainen teistä ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, niin te saatte Pyhän Hengen. Se on kenelle tahansa, joka tahtoo, hän tulkoon, tulkoon hän katsomaan tänne, nähdäkseen mitä Raamattu sanoo.’ (Näettekö?) Ja heillä on siellä alhaalla hienoa aikaa.”

¹⁸⁵ “Oi, se on Minun poikani! Se on poikani. No niin, luuletko että hän nyt on hyvin kypsytynyt?”

¹⁸⁶ “Jep. varmasti on”, sanoo Pyhä Henki. “Olen antanut hänelle koetuksia. Pojat, koettelin häntä tällä tavalla ja tuolla tavalla. Heitin hänet sairastuoteeseen, painoin hänet alas. Poljin hänet jalkoihin, annoin Perkeleen tehdä hänelle kaikkea, mitä hän vain voi, ja hän tuli suoraan takaisin ylös jälleen. Kaikesta huolimatta. Hän nousi jälleen ylös. Tein hänet sairaaksi. Tein sitä ja tätä. Heitin hänet sairaalaan. Vein hänet sinne ulos ja tein sitä ja tein tätä. Käänsin hänen vaimonsa häntä vastaan, käänsin hänen naapurinsa häntä vastaan, käänsin kaiken häntä vastaan. Sillä ei ollut mitään merkitystä. Hän sanoi: ‘Vaikka Hän tappaisi minut, kuitenkin luotan Häneen.’ Tapoin hänen perheensä. Otin pois tämän ja tein tämän, tein kaiken tämän, tein sitä ja tätä. Yhä hän seisoi, sanoen: ‘Vaikka Hän tappaisi minut, tulen kuitenkin palvelemaan Häntä! Hän on minun!’”

¹⁸⁷ “Oi niinkö! Hyvä on, uskon että meidän tulisi kutsua hänet ulos jonnekin pieneen erikoispaikkaan ja toimittaa lapseksiotto.”

¹⁸⁸ No niin, kun Isä Vanhassa Testamentissa, ymmärsi että hänen poikansa oli varttunut siihen ikään ja oli karaistunut valmiiksi lapseksiottoon. Lapseksiottoon! He syntyvät lapsena ja ovat jo silloin poikia, mutta sitten he eivät koskaan ole mitään muuta kuin vain lapsi, vain tavallinen poika, ennen kuin he kypsyvät ja osoittavat mitä ovat. Vasta sitten isä kutsuu hänet ulos.

¹⁸⁹ Tässä me nyt olemme, seurakunta. Oletteko valmiit! Tämä on nyt hieman myöhäistä. Purkaa nyt jokainen sormeanne, nipistäkää sieluanne ja nyhjäiskää sydäntänne, hetken. Näettekö? Nyt me asetamme paikalleen seurakunnan. Nyt kun seurakunta tulee sille paikalle, Hän sanoo: “Manasse, sinä kuulut tänne. Efraim, sinä kuulut tuonne.”

miehekäs. Kun Hän teki Adamin ja pani hänet lihaan... Muistakaa, 1. Mooseksen kirjan 1. luvussa, Hän teki miehen ja naisen. Ja 1. Mooseksen kirja 2, siellä ei vielä ollut miestä maata viljelemään, lihallista miestä. Ei ollut miestä, joka olisi voinut tarttua mihinkään ja viljellä maata, mutta kuitenkin siellä oli mies Hänen kuvanansa. “Ja Jumala on” [Seurakunta sanoo: “Henki.”]. Oikein. Näettehän, Hän teki ensimmäisen miehen “miespuoliseksi ja naispuoliseksi loi Hän heidät. Niin Hän teki ensimmäisen miehen!

⁵⁵ Muistakaa nyt, se kaikki yhdessä oli Hänen mielessänsä. Ja sunnuntai-iltana me kävimme sen lävitse, kuinka sana on ajatus ilmaistuna. Jumala ajatteli kuinka Hän voisi olla Jumala, kuinka Hän voisi olla palvottu, kuinka Hän voisi olla parantaja, kuinka Hän voisi olla Pelastaja; ja niin pian kuin Hän puhui tuon sanan, oli se ainiaaksi saatettu päätökseen. Oi, jos nämä Jumalan pojat nyt vain voisivat tarttua tuohon Sanaan sillä tavalla. Kun Jumala puhuu Sanan, on se sen loppu! Absoluuttisesti! Hän on voinut odottaa... Arkeologitit ja kaikki muut väittävät että maailma on ollut ehkä miljoonia ja miljoonia ja miljoonia vuosia. En tiedä, se on voinut olla triljoonia ja triljoonia vuosia. En tiedä kuinka kauan se oli. Jumala ei ole olemassa ajassa. Hänellä ei ole minuuttia vähempää aikaa kuin, mitä Hänellä oli, kun Hän puhui sen. Hän on yhä Jumala. Hänen kanssaan ei ole mitään aikaa.

⁵⁶ En koskaan tiennyt sitä ennen kuin tässä eräänä aamuna. Iankaikkinen, ei eilistä, ei huomista, se on kaikki nyt. Oletteko koskaan panneet merkille tuota sanaa “MINÄ OLEN”? Ei “Minä olin” tai “Minä tulen olemaan.” Se on Iankaikkinen, “MINÄ OLEN!” Näettekö? “MINÄ OLEN.” Aina.

⁵⁷ No niin, mutta Hän halusi panna asiat aikaan. Hänen täytyi tehdä jotakin palvomaan, joten Hänen ominaisuutensa tuottivat sen. Sitten Hän teki miehen. Sitten tässä miehessä... Hän näytti yksinäiseltä. Nyt osoittaakseen suuren mielensä, kuinka hänellä siellä oli kuva Kristuksesta ja Seurakunnasta, Hän ei ottanut eri savenpalasta ja tehnyt siitä naista, vaan Hän otti Adamin kyljestä kylkiluun; Hän otti Adamin hengestä naisellisen osan ja pani sen tähän kylkiluuhun. Kun te näette miehen joka käyttäytyy naisellisesti, on siinä jotakin vialla. Ja kun te näette naisen, joka haluaa toimia kuin mies, on siinä jotakin vialla. He ovat kaksi kerta kaikkiaan erilaista henkeä. Mutta yhdessä, he

muodostavat yhden yksikön, “nämä kaksi ovat yksi”. Niin Hän teki naisen ja miehen, eikä heidän tullut koskaan vanhentua, koskaan kuolla, ei koskaan harmaantua, ei koskaan. He söivät, he joivat, he nukkuivat, aivan niin kuin mekin teemme, mutta he eivät koskaan tienneet, mitä synty oli.

⁵⁸ Menen sen ohitse nyt tässä, pitääkseni joskus oppitunnin käärmeen siemenestä. Joka oli syy siihen, miksi he pyysivät minua vetämään takaisin ääninauhat. Mutta tulkoon joku ja osoittakoon minulle, että se oli jotakin erilaista. Sen haluaisin tietää, näettehän.

⁵⁹ No niin, mutta sitten kaiken tämän jälkeen, sitten kun synty tuli sisälle, mitä tapahtuu?

⁶⁰ Kaukana siellä ylhäällä, miljoonien, satojen miljoonien mailien päässä, siellä on näin suuri tila ja se on täydellinen agape-rakkaus. Joka kerta otteessanne askeleen tähän suuntaan, se kapenee tuumalla. Ja te tiedätte, kuinka pieni se silloin olisi ehtiessäni maahan, se on varjon varjon varjo. Sitä teillä on, sitä minulla on, varjon varjon varjo agape-rakkaudesta.

⁶¹ Teissä on jotakin, jokaisessa naisessa täällä, joka on yli kahdenkymmenen, jokaisessa miehessä täällä, joka on yli kahdenkymmenen, on jotakin, mikä haluaisi pysyä. Te elätte vain viisi vuotta, se on viidestätoista kahteenkymmeneen. Kahdenkymmenen vuoden jälkeen te alatte kuolla. Mutta viidestätoista ikävuodesta alkaen, siihen asti te olette vain kasvuikäinen, lapsi. Sitten te kypsytte aikuiseksi kahteenkymmeneen ikävuoteenne asti. Ja sitten kahdenkymmenen vuoden jälkeen, oi, te sanotte: “Minä olen vielä aivan yhtä hyvä mies.” Te vain sanotte sen, mutta te ette ole. Te olette kuolemassa ja palamassa pois, ei väliä, mitä teette. Jumala valmisti teidät tuohon ikään asti, mutta sitten te alatte kuolla. Mitä nyt tapahtuu? Nyt te alatte kuolla, mutta jokin teissä sanoo: “Haluan jälleen olla kahdeksantoista.”

⁶² Nyt haluan kysyä teiltä jotakin. Mitä jos te olisitte syntyneet viisisataa vuotta sitten ja pysyneet kahdeksantoistavuotiaana tähän päivään asti? Ettekö te olisikin antiikkinen, ajatuksinenne viidensadan vuoden takaa! Ennen kuin pyhiinvaeltaja isät tulivat tänne, ja te olisitte nuori nainen tuonkaltaisten ajatusten kanssa. Teidänsin olisi parempi jatkaa vanhentumista ja elää viisisataa vuotta. Näettekö, jokin on vialla.

¹⁸⁰ “Yksi Kirjoitus sanoi: ‘Viipykää te Jerusalemin kaupungissa, kunnes olette puetut voimalla korkeudesta; ja sen jälkeen, kun Pyhä Henki on tullut yllenne, te olette Minun todistajiani Jerusalemissa, Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin asti.’ Kun hän sen luki, hän huusi: ‘Halleluja, sitä te tarvitsette!’ Tiedätkö mitä hän tekee? Hän vain panee heidät polvilleen, kunnes he saavat Sen, siinä kaikki, pysyy heidän kanssaan.”

¹⁸¹ “Ja jos he alkavat hälistä, hän sanoo: ‘Hei, hei, hetkinen vain. Se on vuohien tapa käyttäytyä, eikä lampaiden. Ymmärrätekö? Oi, ja joskus he ovat vähän äkeissään hänelle, mutta hän vähän niin kuin taputtaa heitä hieman olalle ja sanoo: ‘Hetkinen, sh-sh, sh-sh, sh. Kaikki on hyvin.’ Hän todella tietää kuinka valvoa noita lampaita. Kyllä, Herra, sen voin sanoa.”

¹⁸² “Tiedätkö mitä? Näin arkkikiispa sen-ja-sen sanovan hänelle, että hän ‘ei voinut tulla tähän kaupunkiin pitämään kokousta’. Mutta tiedätkö, Minä ikään kuin johdin häntä. Minä sanoin: ‘Mene joka tapauksessa.’” Näettekö? Joita ovat kaikki nämä ääninauhat, ja ‘älkää antako heidän mennä sinne’, mutta he menivät joka tapauksessa! Menimme näihin kaupunkeihin täällä, ja he sanoivat: ‘Me emme kannata...’”

¹⁸³ “Ja tiedätkö, Perkele tuli sanoen: ‘Lyön vetoa, että voin pitää hänet ulkona tuosta kaupungista.’ Ja minä sanoin hänelle: ‘Et voi tehdä sitä.’ Jos Minä käsken hänen mennä, hän menee. Lyön vetoa, että hän on menevä.’ ‘Ei, ei, ei, ei, ei, minä sanon hänelle. Menen ja sanon: “Kaikki te asiamieheni, kokoontukaa yhteen. Te ette halua mitään tuosta vanhasta fanaattisuudesta tänne, kaikkea tuota vanhaa Jumalallista parantamista ja tuota vanhaa Pyhän Hengen asiaa. Se häipyi pois apostolien mukana vuosia sitten. Te tiedätte, ettei se kelpaa, se oli silloin aikaisemmin.” Yrittäen antaa heille noita vanhoja rautalehtiä ja kaikkea sellaista. Ja he...”

¹⁸⁴ “Mutta tiedätkö mitä? Hän meni sinne joka tapauksessa. Me menimme sinne ja aloimme heitellä sinne apilaa. Ja tiedätkö mitä, nuo lampaat alkoivat syödä ja nyt ne ovat tulossa niin lihaviksi kuin olla voi. Kyllä vaan. Ja tiedätkö, monet noista nuorista miehistä alkoivat pitää parantamiskokouksia. He näkivät saaneensa suuren nipun hyvää heinää, kuten apilaa. Ihmettelet varmaan, mitä he tekivät sillä, se oli niin hyvää,

“Oi, tiedätkö mitä? Isälläsi oli tapana tehdä niin,” näettekö? “Se on hyvä. Kyllä vaan.”

¹⁷⁵ He menevät sinne kukkuloille. “Oi”, Hän sanoo, “tiedätkö mitä, Isä? Sinun poikasi on aivan kuin lastu vanhasta pölkystä. Hän on absoluuttisesti, tarkalleen Sinun kaltaisesi. Jokaiselle Sanalle, jonka Sinä sanot, hän sanoo Sille: ‘Aamen.’ Sain hänet katsomaan Raamattuun eräänä päivänä, ja siellä sanottiin: ‘Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ainiaan.’ Ja tiedätkö, mitä hän sanoi? Hän huusi, kohotti kätensä ilmaan ja sanoi: ‘Halleluja, aamen!’ Oh! Ja tiedätkö, siellä, missä Sinä Sanassasi sanot: ‘Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.’?”

¹⁷⁶ “Niin, muistan kirjoittaneeni sen pojalleni. Kyllä, muistan kirjoittaneeni sen.”

¹⁷⁷ “Oi, kun hän sen näki, hän vain kirkui ja hyppi ylös ja alas, huutaen: ‘Halleluja Herra. Ota kaikki maailma ulos minusta. Tee minut Sen kaltaiseksi!’ Kyllä, Herra. Ja kaikki ne asiat mitä hän on tehnyt!”

¹⁷⁸ “Oi”, sanoo Isä, “olen niin iloinen tuosta pojasta. Se on hieno poika. Hyvä on, pidä häntä silmällä muutamia vuosia, katsokaamme, kuinka hän menee eteenpäin ja kuinka hän edistyy.” Jonkin ajan kuluttua vuosien vierieessä. “Kuinka hän edistyy?”

¹⁷⁹ “Oi, hän on kasvanut armossa! Niin vain... Sanon sinulle, että hän on todella... Hän ottaa nuo lampaat ja käsittelee niitä aivan niin kuin Sinä teet. Hän ei koskaan anna niille meriheinää. Hän ei koskaan anna niille rautalehtiä. Kun he tulevat ja sanovat: ‘Me haluamme liittyä seurakuntiin’; hän sanoo, ‘Suu kiinni, te ette tarvitse sitä, vaan tätä te tarvitsette: ‘Katukaa ja olkaa kastetut jokainen teistä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi antamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.’” Kyllä Herra, siinä on se, mitä hän sanoo.”

“Oho, sanooko hän todella niin?”

“Kyllä, Herra, hän totisesti sanoo niin.”

“Hyvä on sillä tavalla Minä sen kirjoitin.”

“Sillä tavalla hän sanoo Sen.”

“Hmmm, niinkö.”

⁶³ Te sanotte: “Mutta juuri nyt minusta tuntuu oikein hyvältä, veli Branham. Olen kahdeksantoista, olen kuudentoista, minusta tuntuu hyvältä.” Kuulehan kulta, annahan minun sanoa sinulle jotakin. Kuinka tiedät äitisi olevan elossa tällä hetkellä, jos hän ei ole täällä kirkossa? Mistä tiedät, vaikka poikaystäväsi olisi kuollut vain muutama minuutti sitten, tai tyttöystäväsi? Kuinka tietäisit vaikka olisit ruumiina aamulla kotonasi? Kuinka tiedät tuletko lähtemään ulos kirkosta tänä iltana elossa? Se on niin epävarmaa. Mikään ei ole varmaa. Olet sitten viidentoista, kahdentoista, yhdeksäntoista, seitsemänkymmenenviiden, tai yhdeksänkymmenen, kaikki on epävarmaa. Te ette tiedä, missä seisotte. Mutta kuitenkin te kaipaatte olla takaisin viidentoista, kahdeksantoista. Mikä saa teidät tekemään sen?

⁶⁴ Nyt, jos menette takaisin kahdeksantoista, ja pysytte siinä, ettekä ole koskaan sairas, ettekä... Teillä täytyy olla toisia ihmisiä kanssanne, koska te jäisitte kasvussa jälkeen, näettehän, ihmiset muuttuisivat toisissa ajanjaksoissa, ja te olisitte antiikkinen. Teillä olisi pahempaa, kuin jos olisitte menneet heidän kanssaan. Mutta teissä on jotakin, joka kutsuu teitä olemaan siinä. Se on tuo pieni agape, tuo pieni varjo, joka saa teidät... Jokin täällä yläpuolella.

⁶⁵ Nyt, tässä eräänä iltana, tai eräänä aamuna, kello seitsemältä, kun Pyhä Henki hyvydessänsä ja armossansa, otti minut pois tästä ruumiista, niin kuin uskon, minä uskon niin. Kyllä tai ei, sitä en osaa sanoa, ja menin tuohon maahan ja näin nuo ihmiset, ja he olivat kaikki nuoria. Ja näin kauniimpia ihmisiä, mitä koskaan elämässäni olen nähnyt. Ja Hän sanoi minulle: “Jotkut heistä olivat yhdeksänkymmentävuotiaita. He ovat sinun käännyttäisiäsi. Ei ihme että he huutavat: ‘Veljeni! Veljeni!’”

⁶⁶ No niin, se on taivaallinen ruumis, niin että, kun me kuolemme, emme me muutu vain joksikin taruksi, vaan muutomme siihen ruumiiseen. Jos me kaikki kuolisimme, jos atomipommi räjäyttäisi meidät ilmaan tällä hetkellä, niin viidessä minuutissa me puristaisimme toistemme käsiä ja ottaisimme heitä kaulasta, huutaen ja iloiten ja ylistäen Jumalaa! Kyllä. Ja veli ja sisar Spencer, jotka istuvat tässä, luulisin, että he ovat vanhin pari täällä, olisivat kahdeksantoista, kaksikymmentävuotiaita. Veli Neville olisi vain nuori poika, ja minä olisin nuorukainen. Ja me vain kaikki olisimme... Se on tarkalleen tämä

Totuus: “Jos tämä maallinen maja on hajotettu, on meillä toinen jo odottamassa.”

⁶⁷ Ja kun pieni lapsi syntyy äidistänsä, luonnollisessa syntymässä, sen pieni ruumis nykii ja jalat heiluvat ja niin edelleen. Suokaa anteeksi tämä ilmaus, te nuoret naiset. Mutta kun se tapahtuu, sen elävät lihaksen nykivät. Mutta kun se on tullut maan päälle, niin ensimmäiseksi se vetää henkeä, ja siellä on hengellinen luonteen ruumis, joka tulee tuohon ruumiiseen juuri silloin. Jättäkää se rauhaan, ja sen pieni pää löytää paikkansa äidin rintaa vasten ja se alkaa imeä. Jos se ei tee sitä, ei edes maitoa ala tulla.

⁶⁸ Oletteko koskaan panneet merkille vasikkaa, kun se on syntynyt, kuinka se nousee jaloilleen niin pian kuin se on saanut tarpeeksi voimaa? Kuka käskää sitä? Se kävelee suoraan äitinsä tykö ja alkaa etsiä ja alkaa imeä. Oi, kyllä!

⁶⁹ Sillä, kun tämä maallinen ruumis on tuotu tänne, on siellä hengellinen ruumis sitä varten. Ja niin pian kuin tämä... Oi, halleluja! “Ja jos tämä maallinen asuinmajamme on hajotettu, on siellä toinen jo odottamassa.” Niin pian kuin me astumme ulos tästä, me astumme siihen; ruumiiseen, joka ei halua kylmää vettä juodakseen, joka ei tarvitse juotavaa, eikä syötävää, joka ei ole tämän maan tomusta. Mutta ne ovat aivan yhtä todellisia ja voivat tuntea ja puristaa kättä, ja on vain rakkaus ja kaikki on täydellistä. Ja tuo ruumis on odottamassa siellä. Se on osa siitä, niitä on kolme.

⁷⁰ Te alatte Iankaikkisen Elämänne juuri täällä alttarilla. Täällä te alatte Iankaikkisuuden. Oi! Te alatte Iankaikkisen Elämän juuri täällä. Sitten te olette syntynyt uudestaan, te olette Jumalan poika. Ja kun te sitten kuolate... Kun kuolema iskee teitä tässä ruumiissa, ja sydän lakkaa lyömästä, ja kuolevaiset pyörät pysähtyä, niin silloin tuo pieni varjo, joka oli varjon varjo, yhdessä sekunnissa se tulee varjon varjoksi ja seuraavaksi siitä tulee varjo, seuraavaksi siitä tulee pieni puronen, sitten seuraavaksi siitä tulee joki ja seuraavaksi virta ja seuraavaksi valtameri, ja jonkin ajan kuluttua te seisotte rakkaittenne läsnäolossa siellä toisella puolella, vaateettuna taivaallisen ruumiin vaatteilla, niin että te tunnette toisenne, rakastatte toisianne ja olette jälleen muuttuneet takaisin nuoriksi miehiksi ja nuoriksi naisiksi. Tarkalleen oikein. Se odottaa siellä Herran Jeesuksen tulemukseen asti.

Sinulle, hän ei totisesti myöskään tiedä kuinka ruokkia lampaita. Siinä on yksi niistä asioista, hän yksinkertaisesti ei halua kuunnella Minua”, sanoo Pyhä Henki. “Minä yritin sanoa hänelle, että Sinä olet sama eilen, tänään ja ainia, mutta hän ei yksinkertaisesti halua tehdä sitä. Hän on suurin pelkuri, mitä koskaan elämässäni olen nähnyt. Niin, ja kirkko on tehnyt hänestä ylivalvojan, piispan ja niin edelleen, ja kaikki ihmiset kuuntelevat häntä. Ja sitten, tiedätkö mitä? He ottavat nämä... Heillä on sellaisia pieniä esineitä, joita he kutsuvat ‘televisioiksi’. He kääntävät sen päälle sillä tavalla, ja sinne tulevat nuo naiset ja touhuavat kaiken kaltaista, kaikki vähän puolipukeissaan. Ja tiedätkö, monet tyttäristösi ovat...?...”

“Oho, varmastikaan ei!” Näettekö?

¹⁶⁹ Hän sanoo: “Kyllä, niin on. Kyllä vaan, niin he tekevät. Jotkut heistä itkevät herätystä, Isä, jotkut heistä todella haluavat sitä. Jotkut heistä todella vaeltavat linjassa, jotkut heistä seisovat niin varmasti tuolla Sanalla kuin vain olla voivat nuo toiset tekevät? Toiset taas, en tiedä mitä tehdä, he ovat niin kaukana siellä ulkona. Tiedätkö mitä toiset tekevät? He tekevät heistä pilaa sanoen: ‘He ovat vain joukko tähtäneitä.’”

“Mutta, sehän saa Minusta tuntumaan hyvin pahalta.”

¹⁷⁰ Mutta muuttakaamme nyt kuvaa. Nyt Isä, Hänen poikansa on hyvä poika. Tässä on opintojen Valvoja, Pyhä Henki, ja mihin suuntaan Pyhä Henki käskää, hän sanoo: “Minä tulen menemään”, tekemään, mitä Opettaja on sanonut, minä...

¹⁷¹ Tuo lapsi sanoo: “Minä tulen vaeltamaan Sinun kanssasi. Kuljen Sinun mukani.” “Oi, menen näiden kukkuloiden taakse, poikani.”

¹⁷² “Minä käyn kanssasi. Minä luotan Sinuun. Jos alan väsyä, Hän ottaa minua kädestä ja taluttaa eteenpäin.” “Mutta siellä kukkuloilla on leijonia!”

¹⁷³ “Ei väliä, niin kauan kuin Sinä olet lähellä. Minä käyn suoraan eteenpäin.” “Siellä on vaikeuksia, siellä on liukas kallio.”

¹⁷⁴ Siitä en välitä, niin kauan kuin Sinä pidät minua kädestä, kuljen mukani. Tahdon kulkea kanssasi.”

piispa tuli käymään. Joku kaveri, veli oli tullut ohikulkumatalla ja rukoili sairaiden puolesta. Ja piispa sanoi: ‘Lopeta se!’

“Oi, oi kyllä, isä piispa, teen sen.”

“Älä ole yhteistyössä.”

“Oi, ei, ei, isä piispa, varmasti en.”

¹⁶⁶ “Ja tässä Minä tulen ja kerron hänelle Totuuden suoraan Sinun Sanastasi. ‘Katso, tässä Se on.’ Luen Sinun laistasi hänelle tarkalleen mitä tehdä, mutta hän ei halua kuunnella Minua. Hän sanoo: ‘Oi, se oli toiselle ajalle, jollekin toiselle pojalle jonakin toisena aikana. Se ei tarkoita minua.’” Siinä se on teille. Se on nyt Totuus, ystäväni. Ettekö nyt näe, missä seurakunta kadottaa paikkansa, miksi meillä ei ole herätystä, miksi ei asioita tapahdu? Siinä on syy siihen.

¹⁶⁷ Joosua sanoi: “Gaad, haluan sinun... Juuri tässä on sinun paikkasi piirustuksen mukaan, sinun paikkasi on tässä, juuri tässä. Tule tänne Gaad ja pysy täällä. Benjamin, mene sinä tänne. Ja te kaikki, pysykää poissa filistealaisten rajalta.” Ja Joosua tullessa takaisin, täällä he kaikki ovat filistealaisten puolella, seurustellen, tanssien sillä tavalla, ja kaikki naiset maalattuina ja tanssien ympäri, pitäen hauskaa. Ja Joosua raapii päätään ja sanoo: “Mitä nyt?” Nyt aivan tarkalleen se on tapahtumassa; eivät kaikki tee sitä, kiitos Jumalalle, eivät kaikki, mutta liian monet. Hyvä on.

¹⁶⁸ Nyt mitä sitten tapahtuu? Tarkatkaa, mitä on tapahtunut? Ettekö voi kuvitella tuon Miehen, Pyhän Hengen, punastuvan Isän edessä, kun Hänen täytyy sanoa se? Oi! “Minä sanoin hänelle, mutta hän ei halunnut kuunnella Sitä. Sanoin Sen hänelle ja annoin hänen lukea Sen sieltä Kirjasta. Panin erään pienen saarnaajan kulkemaan ohitse ja osoittamaan hänelle, että Jeesus Kristus oli sama eilen, tänään ja ainiaan. Ja tiedätkö mitä? Hän antoi erään noista vanhoista vuohipaimenista tulla ja sanoa hänelle, että se oli toista aikaa varten.” Näettekö? “Ja hän haisi pahalta kuin vuohi tullessaan sinne”, tiedättehän, sikarilta, ja niin edelleen, “hän haisi niin pahalta, kun hän tuli sinne.” Ymmärrätekö? “Mutta sanon sinulle, että tuolla vuohipaimenella oli tarpeeksi mitaleita rinnassaan, ja sanon sinulle, että jos hän kirjoittaisi nimensä paperille (muistosanansa) tarvittaisiin puoli arkkia paperia hänen arvoniimiään varten. Kyllä, Herra, he totisesti pitävät hänestä siellä, tuolla seudulla, mutta sanon

Ja jonakin päivänä tuo Hänen ruumiinsa kaltainen kirkastettu ruumis... Muistakaa nyt, se on taivaallinen ruumis, ei kirkastettu, vaan taivaallinen ruumis. Ja jonakin päivänä tuo taivaallinen ruumis tulee jättämään Taivaan Jeesuksen kanssa.

⁷¹ “Sillä minä sanon tämän teille,” 1. Tess. 4. luku, “sanon teille, etten halua teidän olevan tietämättömiä, veljet, koskien niitä, jotka nukkuvat, ettette murehtisi, niin kuin toiset, joilla ei ole mitään toivoa. Sillä jos me uskomme Kristuksen kuolleen ja nousseen ylös jälleen kolmantena päivänä, niin myös ne, jotka nukkuvat Kristuksessa, on Jumala tuova kanssaan. Sillä me sanomme tämän teille Herran käskyn mukaisesti, että me jotka olemme elossa ja jäämme Herran tulemukseen, emme ole estävä niitä, jotka nukkuvat. Sillä Jumalan pasuuna on soiva, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin.” Nämä taivaalliset ruumiit tulevat alas ja pukevat ylleen maalliset, kirkastetut ruumiit. “Ja me, jotka olemme elossa ja jäljellä, tulemme olemaan muutetut hetkessä, silmänräpäyksessä ja tulemme olemaan temmatut yhdessä heidän kanssaan, kohdataksemme Herran ilmassa.”

⁷² “Minä en ole juova viinipuun hedelmistä, tai syövä enää, ennen kuin syön sen uutena teidän kanssanne Isäni Valtakunnassa”, se on Hääateriaalla. Sillä niinä kolmena ja puolena vuotena, jona antikristus päättää hallituksensa, koko maailma on hävitetty, ja juutalaiset ovat kutsutut ulos, Joosefin tehdessä itsensä tunnetuksi juutalaisille. Muistakaa, kun Joosef teki itsensä tunnetuksi veljilleen, ei siellä ollut läsnä yhtään pakanaa. Hän lähetti... Te tiedätte tuon kertomuksen. Joosef, täydellinen esikuva Kristuksesta, joka tavalla. Ja kun Joosef lähetti noutamaan veljiään, ja he tulivat hänen tykönsä, hän katsoi ja näki pienen Benjaminin, ja sitten hän... He sanoivat: “Tämä mieskö! Meidän ei olisi tullut tappaa veljeämme Joosefia.” Nyt kun Kristus on tekävä itsensä tunnetuksi heille, näkevät nuo juutalaiset tehneensä virheen. Ja Joosef oli niin täynnä, että hän melkein itki, joten hän lähetti vaimonsa ja lapsensa palatsiin ja vartijat ja kaikki muut pois luotaan. Tarkalleen. Ja sitten kun nuo juutalaiset olivat läsnä yksin, hän sanoi: “Minä olen Joosef, teidän veljenne. Minä olen veljenne.” Ja sitten he kaatuivat maahan ja alkoivat vavista ja sanoivat: “Nyt me tiedämme, että tulemme saamaan palkkamme, koska tapoimme veljemme. Olemme sanoneet tappaneemme veljemme, ja nyt hän onkin tämä suuri kuningas.”

⁷³ Hän sanoi: “Jumala teki sen tarkoituksella, pelastaakseen elämän.” Se on tarkalleen syy, miksi Jumala sen teki, pelastaakseen meidät pakanat. Mutta pakanat olivat palatsissa. Halleluja! Joosef, ollen veljiensä hylkäämä, otti morsiamen; ja tuo morsian oli pakana, eikä juutalainen. Hyvä on.

⁷⁴ No niin, minne te olette nyt menossa? Me puemme yllemme tämän ihanan ruumiin, ja tuo suuri aika on tuleva; kun tämä taivaallinen ruumis on tehty kirkastetuksi ruumiiksi. Käsitätkö nyt, mitä tarkoitan? Silloin voin tulla ja sanoa: “Veli Neville!” Sallikaa minun antaa teille siitä pieni kuvaus. Minä sanon, “Veli Humes, menkäämme Papan tykö tänä aamuna.” Hän on Jumala. Me tunnemme Hänet nyt, Hän on Pelastaja, Hän on Parantaja.

⁷⁵ Koskaan ei ole ollut sen kaltaista asiaa kuin synnin luominen. Se ei oikein tuntunut uskottavalta, eihän? Syntiä ei ole luotu. Ei koskaan! Synti on vääristelyä. On vain yksi Luoja, se on Jumala. Synti on vanhurskaus vääristeltynä. Mikä on aviorikos? Vanhurskaus vääristeltynä. Mikä on valhe? Totuus väärin esitettynä. Tietenkin. Mikä on kirosana? Se on Jumalan siunaaminen käännettynä kirosanaksi, heillä on se siunaamisen sijasta. Synti ei ole luotua. Synti on vääristeltyä. Niinpä Saatana ei voinut luoda syntiä, hän vain vääristeli sen, mitä Jumala oli luonut. Se on tarkalleen oikein. Kuoleminen on vain elämän vääristelyä.

⁷⁶ Pankaa nyt merkillä tämä, huomatkaa tämä. Menen sitten ja sanon: “Veli Humes, menkäämme sinä ja minä ja veli Beeler ja jotkut veljistä, Papan, Jumalan, tykö. Lähtekäämme pienelle matkalle. Te pojat piditte vuorista, kun olitte...”

“Kyllä, me totisesti pidimme.”

⁷⁷ 77. “Oi, siellä uudessa maailmassa on niitä pari miljoonaa mailia. Menkää vain kuljeskelemaan sinne.”

⁷⁸ “Minun täytyy ohjata aurinkoa joka päivä, tulemaan korkeammalle. Minä tulen kuulemaan teitä. Kun he vielä puhuvat, Minä kuulen.” Jesaja 66. Oikein.

⁷⁹ Ja tiedätkö, sitten me kaikki vain kuljemme siellä noin viisisataa vuotta, joka on vain pikkumatka, miljoona mailia, sillä ei ole mitään

tyttösi! Oi, en tiedä, mitä Sinä tulet tekemään hänen kanssaan. Ja tiedätkö mitä, hän näyttää aivan... hän on kokonaan maalattu niin kuin nämä tytöt siellä, nämä filistealaiset. Kyllä, hän haluaa käyttäytyä niin kuin hekin.”

“Minun tyttärenikö?”

¹⁶¹ “Kyllä, Sinun tyttäresi.” Sitä Pyhän Hengen täytyy sanoa seurakunnasta tänään. Ei ihme, ettei meillä voi olla herätystä. Näettekö? Se on totta.

“Entä Sinun poikasi? Hah? Sama juttu.” “Mitä?”

¹⁶² “No niin, Sinähän tiedät aina sanoneesi, että noita lampaita tuli paimentaa siellä ylhäällä laitumella, missä lammasten Ruoka on. Niin, ja tiedätkö, mitä hän teki? Hän ajoi ne sinne alas rikkaruoholäjään. Ja hän vain vei ne sinne alas ja ajoi ne kaikki jokeen ja antoi niiden maata siellä rikkaruoholäjän ympärillä, syömässä noita vanhoja pajuja, ja ne ovat niin kehnossa kunnossa, että voivat tuskin päästä sieltä pois.” Piispat ja pastorit ovat niitä, jotka kieltävät sen Voiman. “Sanon totuuden, en ole koskaan elämässäni nähnyt sen kaltaista hermostunutta lammasmaa.” Hän ei pidä siitä. Ei. “Ja tiedätkö mitä? Tuo karja siellä, Sinä käskit ruokkia niitä siellä apilaniityllä, että ne lihoisivat, eikö niin?”

“Kyllä.”

“Tiedätkö, mitä hän niille ruokkii?” “En.”

¹⁶³ “Noita vanhoja rautalehtiä. Kyllä. Hän panee heidät liittymään yhdistyksiin ja kaikkeen muuhun. Et ole koskaan elämässäsi nähnyt mitään sen kaltaista. Tiedätkö, mitä hän tekee? Hän kulkee siellä takakenossa, polttaen suurta sikaria. Hänellä on mukanaan vaimonsa, joka käyttää shortseja, aivan niin kuin nuo filistealaiset siellä. Niin on.” Sen kaltaisen sanoman täytyy Pyhän Hengen viedä seurakunnasta tänään. No niin, mitä te siitä ajattelette?

¹⁶⁴ Tämä lapseksiotto. Mitä Hän teki? Hän ennalta määräsi meidät lapseksiottoon. Hän antoi meille Pyhän Hengen; mutta, hetkinen, lapseksiotto, siitä me olemme puhumassa. Lapseksiotto.

¹⁶⁵ “No niin, tiedätkö, mitä hän tekee? Piispa tuli ohitse eräänä päivänä, ja hänellä oli siellä meneillään pieni parantamiskokous, kun

etsii parhaan opettajan minkä voi löytää. Hän ei ota vain mitä tahansa kulkijaa, hän haluaa poikansa olevan todellisen miehen.

¹⁵⁵ Ettekö tekin halua lapsillenne sitä? Varmasti, parasta mitä voitte heille antaa! Kyllä. Niinpä jos luonnollinen mies ajattelee niin, mitä te silloin luulette Jumalan ajattelevan siitä mitä antaa lapsilleen? Parasta mitä Hän voi saada.

¹⁵⁶ Niinpä hän haluaa miehen, joka on rehellinen. Hän ei halua, että tuo mies sanoo: “Kuulehan poikaseni, voit tehdä mitä haluat.” Ja sitten: “Oi, kyllä isä, hän pärjää hienosti, hän on hieno poika.” Saadakseen pienen taputuksen olalle ja sulan hattuunsa. Ei, ei. Sellainen kaveri saisi potkut heti. Varmasti. No niin, mitä te luulette Jumalan ajattelevan ja Hän tietää; me emme, Hän tietää. Me olemme rajoitettuja, emmekä osaisi sanoa. Mutta Hän on ääretön ja tietää.

¹⁵⁷ Niinpä tiedätkö, mitä Isä teki? “Minä tulen hankkimaan paavin valvomaan lapsiani”, niin Hän ei koskaan sanonut. Myöskään Hän ei sanonut: “Minä hankin heille piispan.” Ei, ei. Sitä Hän ei tehnyt, koska Hän tiesi että paavi olisi väärä, samoin piispa. Näettekö? Hän ei koskaan sanonut: “Minä hankin aluevalvojan valvomaan seurakuntiani.” Ei, ei.

¹⁵⁸ Hän otti Pyhän Hengen, joka oli Hänen opintojensa Valvoja, kasvattamaan Hänen lapsiaan. Hyvä on. Kuinka te sitten tuntisitte Pyhän Hengen, Hän puhuu inhimillisten huulten kautta? Kuinka te sitten tietäisitte Hänen kertovan Totuuden?

¹⁵⁹ Kun te näette Pyhän Hengen puhuvan inhimillisten huulten kautta, kertoen Totuuden täsmälleen joka kerta, ennustavan asioita, jotka tapahtuvat aivan täydellisesti, niin kuin Samuel sanoi, silloin te tiedätte, että se on Totuus. Se osoittautuu oikeaksi. Koska Jumala sanoi: “Jos hän puhuu, eikä tapahdu se, mitä hän sanoo, niin älkää kuulko häntä, koska Minä en ole hänen kanssaan. Mutta jos se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa häntä, koska Minä olen hänen kanssaan.” Näettekö? Siinä se on teille. Niin Jumala tekee.

¹⁶⁰ No niin, sitten Hän käy ympäri, ja mitä te luulette Opettajan sanovan, jos Hänen täytyy mennä Isän eteen ja sanoa: “Sinun lapsesi käyttäytyvät kauhealla tavalla. Sanon Sinulle, että tuo poikasi, hän on luopio. Hän on aivan kelvoton, en ole koskaan nähnyt mitään sen kaltaista! Voi hyvänen aika, tiedätkö mitä hän tekee? Ja tuo Sinun

merkitystä, näettehän. Ja se kuulostaa nyt hullulta, mutta se on totuus. Katsokaahan, se on totta, koska siellä ei ole mitään aikaa, siellä on Iankaikkisuus. Ja kun olen kävelemässä siellä, niin tiedätkö kenet siellä tapaan? Minä sanon: “Mutta eikö se olekin sisar Georgie Bruce! Siitä onkin pitkä aika kun tapasin sinut sisar Georgie.” Ja sinä näytät aivan siltä kuin aina ennenkin. Hän on ehkä kymmenen miljoonaa vuotta vanha, mutta aivan yhtä nuori kuin hän koskaan oli. Hän on silittämässä jonkun selkää, ja katson sinne ja se on leijona. Minä sanon sille: “Kuinka voit tänä aamuna?” Ja se vastaa: “Miau”, aivan kuin kissanpoika.

⁸⁰ “Oi, olen ollut keskustelemassa joidenkin sisarten kanssa noiden suurten kukkien luona siellä alhaalla, ja me olemme olleet siellä viisisataa vuotta, katselemassa niitä.” No niin, se kuulostaa hassulta, mutta se on totta. Se on tarkalleen niin. Sillä tavalla Jumala sen tarkoitti.

⁸¹ Olkoon sydämesi siunattu, sisar Georgie, ei millään pahalla. Illalla menemme ylös vuorenhuipulle ja sanomme: “Oi, Pappa, Jumala, kerran olin kadoksissa. Oi, olin kerran synnin liejussa, Pappa Jumala, ja Sinä pelastit minut.”

⁸² Ihmiset, jotka ovat yrittäneet kuvata sitä, ovat tulleet hulluiksi. Tuo mieshän, joka kirjoitti tuon viimeisen värssyn tuosta “Jumalan rakkaus”, yrittäen ilmaista Jumalan rakkautta, oli kynäillyt sen mielisairaalan seinälle. Kuinka Hän alentuikaan pelastamaan syntiset, ja kuinka Hänen rakkautensa tuli alas pelastamaan teidät ja minut. Puhukaapa palvonnasta, Enkelit eivät tiedä siitä mitään! Palvonta, Enkeli tietää vain seistä siellä ja läpyttää siipiään edes takaisin, sanoen: “Halleluja! Halleluja!” Mutta oi! Kun tulee kysymys sen tietämisestä, että olin kadotettu ja nyt olen löytynyt, olin kuollut ja nyt jälleen elossa! Oi Jumala, olin synnin liejussa, kaatopaikalla!

⁸³ Tämä on parasta, mitä elämä voi teille antaa. Oletteko koskaan menneet tänne alas Colgate-saippuatehtaan kaatopaikalle? Se on haisevin paikka, missä koskaan olen ollut. Jo sen savun hajukin tekee minut sairaaksi. Maata siellä tuossa savussa, niin sairaana että vatsa kääntyy ylösalaisin, otettuanne risiiniöljyä. Näettekö, niin sairaana kuin olla voitte! Ja rotat juoksevat ylitsenne, yrittäen syödä teitä. Ja sellaista on elämä parhaimmillaan. Ja sitten joku ojentaa kätensä ja poimii teidät ylös. Ja te olette todella vanha, ettekä voi auttaa itseänne. Ja teidät

poimitaan ylös ja muutetaan kahdeksantoistavuotiaaksi pojaksi ja asetetaan ylös vuoren laelle, parhaassa terveyden kukoistuksessa, oi, voitte hengittää raikasta ilmaa sillä tavalla ja juoda kylmää vettä. Tahtoisitteko te koskaan mennä takaisin sinne kaatopaikalle uudestaan? Ei veli, ei koskaan enää takaisin sinne kaatopaikalle.

⁸⁴ No niin, sitä tarkoitan, ystäväni. Se oli mitä tuo näky, muuttaminen, mikä se olikin, näky. Sanon että se oli näky, koska pelkään, että se loukkaisi jotakin sanoa sitä muuttamiseksi, sitä se oli. Nyt siellä Jumala... Mitä Jumala teki tuodakseen poikia ja tyttäriä itselleen. Keitä nyt nämä ihmiset ovat? Kuinka he koskaan... Mitä nämä ihmiset tekivät ansaitakseen tämän? Kuinka he koskaan tekivät sen? Jumala, alussa, ennen kuin edes Enkeliä oli tehty... Kuinka monet tietävät, että Hän on ääretön?

⁸⁵ No niin, te kolminaisuusopin veljet, en halua loukata teitä, mutta kuinka te hyvässä Jumalan Sanan Nimessä voitte koskaan asettaa Jeesusta olemaan joku erillinen persoona kuin Jumala itse? Jos Jeesus voi ottaa jonkun toisen henkilön ja saattaa hänet menemään ja kuolemaan, lunastamaan tämän henkilön tässä, olisi Hän epäoikeudenmukainen olento. On vain yksi tapa, miten Jumala koskaan voisi tehdä sen, se olisi ottamalla itse hänen paikkansa! Ja Jumala tuli lihaksi voidakseen maistaa kuoleman kipuja, ottaakseen kuoleman piston pois meiltä, niin että me voisimme olla Hänen itsensä lunastamia. Siksi Hän on niin palvottu. Jeesus oli mies, varmasti Hän oli. Hän oli mies, m-i-e-s, syntynyt neitsyt Mariasta. Mutta se Henki, joka Hänessä oli, oli Jumala ilman mittaa, Hänessä asui Jumaluuden täyteys ruumiillisesti. Hän oli Jehovah-jireh, Hän oli Jehovah-raphi, Hän oli Jehovah-manasses, Hän oli Jehova; meidän Kilpemme, meidän Solkemme, meidän Parantajamme; Hän oli Alpha, Omega, Alku ja Loppu; Hän oli Ensimmäinen ja Viimeinen; Hän joka oli, joka on, ja on tuleva; Daavidin Juuri ja Jälkeläinen, Aamutähti, Hänhän oli Kaikki-kaikessa. Hänessä asui Jumaluuden täyteys ruumiillisesti!

⁸⁶ Ja kuolemalla oli aina pistos, niin että se pisti ihmisiä. "Ahaa", sanoi Perkele, "olen saanut sinut, koska kuuntelit minua. Pistän sinua, ja se panee sinut hautaan. Tuo lampaan veri ei voi yhtään auttaa sinua, se on vain eläimen verta." Mutta Jumala, viisauudessaan, tiesi, että tulisi

Ollen ennalta määrännyt meidät lapsiksi otettaviksi Jeesuksen Kristuksen kautta itsellensä, hänen tahtonsa hyvän mielisuusion mukaan.

Hänen kirkkautensa ylistykseksi...

¹⁴⁹ Oi, käsitätkö te sitä? Hänen kirkkautensa ylistämiseksi! Niin että Hän voi istua siellä Iankaikkisesti vierivinä aikakausina ja Hänen lapsensa huutavat: "Abba, Isä! Abba, Isä!"

¹⁵⁰ Ja Enkelit sanovat: "Mistä he oikein puhuvat?"

¹⁵¹ Se on niin kauniisti kuvattu tuhlaajapojassa. "Olin kadoksissa." "Tämä on Minun poikani. Hän oli kadonnut, ja nyt hän on löytynyt. Hän oli kuollut, ja nyt hän on jälleen elossa. Tuokaa syöttövasikka, paras viitta, sormus hänen sormeensa." Ei ihme, että aamutähdet lauloivat yhdessä, ja Jumalan pojat huusivat ilosta, kun he näkivät pelastussuunnitelman, kun Jumala pani nimenne Kirjaan ennen maailman perustamista.

¹⁵² Nyt te sanotte: "Calvin uskoo jotakin sen kaltaista." Minä en usko Calviiniin. Calvin oli murhaaja. Calvin tappoi miehen, koska hän kastoi Jeesuksen Nimessä. Hän oli roisto, joka tarvitsi itse käännytystä. Kyllä. Mutta jotkut asiat, joita hän sanoi, olivat oikein. Mutta hänen tekonsa, mies joka tappaa miehen jostakin sen kaltaisesta syystä, se on hirvittävää, se on synnillistä. Hyvä on.

Jossa hän on...

¹⁵³ Oi, hetkinen, en päässyt tuohon "lapsiksiottoon", enhän? Olen liiaksi myöhässä. Katsokaamme, mitä tämä kello täällä sanoo, kuinka paljon meillä on aikaa. Kyllä, ottakaamme siihen kymmenen minuuttia, näiden ihmisten tähden, jotka ovat tulleet niin kaukaa. Katsokaahan.

¹⁵⁴ "Lapseksiotto", sallikaa minun nyt osoittaa teille, miksi se tehtiin. Isällä oli suuri valtakunta, jossa ratsasteli ympäri, ja nyt hänelle on syntynyt poika. Oi, hän on niin onnellinen! (Se on Jumala.) Niinpä tiedättekö, mitä tuo isä tekee? Hän etsii hänelle parhaan kasvattajan, yksityisopettajan. Te tiedätte, mikä yksityisopettaja on, ettekö tiedäkin? Se on koulunopettaja. Hän etsii parhaan opettajan minkä voi koko maasta löytää. (Ja minne me nyt sitten menemme, kuunnelkaa.) Ja hän

¹⁴⁴ Sheriffi sanoi: “Mutta, Billy!” Tunnen hänet todella hyvin, olen tuntenut hänet lapsesta alkaen. Hän sanoi: “Onko mitään miten voisin auttaa sinua.”

Sanoin: “Hyvä on.”

Hän sanoi: “Voitko auttaa häntä?”

Minä sanoin: “En, mutta Hän voi.” Minä sanoin: “Anna hänet minulle.”

¹⁴⁵ Niin he toivat hänet sinne. Ja kun hän lähti jonkin ajan kuluttua, rauhassa. Mitä se oli? Me lähetimme rukouksen hänen peräänsä. Aamen! Hän oli niin...

¹⁴⁶ He sanoivat hänen miehelleen: “Haluatko että noudamme lääkärin?”

¹⁴⁷ Hän sanoi: “Lääkäri ei voi tehdä mitään hänelle.” Ja niin se oli. Hän oli mielenvikainen; lääkäri ei voinut tehdä hänelle mitään.

Minä sanoin: “Meidän ainoa toivomme on päästä sinne.”

Ja hän sanoi: “Billy, minä en ymmärrä sitä.”

Minä sanoin: “En odotakaan sinun käsittävän, katsohan, en odotakaan sitä.”

¹⁴⁸ Mutta, oi, myöskään minä en ymmärrä sitä! Ei. Oi, mutta veli, muistan kun olin poissa siellä kerran. Jokin tuli perääni. Aamen! Se ei ollut, koska minä halusin tulla, ei, vaan Jokin tuli perääni. Koska ennen maailman perustamista, Jumala ennalta määräsi, halleluja, että me olisimme Hänen, Hänen kunniakseen ja kirkkaudekseen. Kuunnelkaa! Ne, jotka Hän ennalta tunsu, Hän on mitä? Kutsunut. Onko se oikein? Kutsuiko Hän teidät? Kyllä! Miksi Hän kutsui teidät? Hän ennalta tunsu teidät. Ne, jotka Hän ennalta tunsu, Hän kutsui. Ne, jotka Hän on kutsunut, Hän on vanhurskauttanut. Onko se oikein? Ja ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on kirkastanut! Aamen! Sitä Raamattu sanoo. Ne jotka Hän ennalta tiesi, Hän kutsui. Jokaisessa sukupolvessa! Ne, jotka Hän kutsui, Hän on jo kirkastanut. Mitä? Sallikaa minun lukea tässä Kirjoitus. Hyvä on.

Karitsa, joka oli teurastettu maailman perustamisesta asti. Kyllä. Ja he, he odottivat tuota aikaa, tuota ajan täyteyttä tulevaksi.

⁸⁷ Mutta eräänä päivänä, kun tämä Karitsa tuli, tämä Mies, se petti jopa Saatanankin. Hän katseli Häntä ympäriinsä ja sanoi: “Jos Sinä olet Jumalan Poika, tee tämä. Jos Sinä olet Jumalan Poika, tee ihme ja anna minun nähdä Sinun tekevän sen. Anna minun nähdä Sinun tekevän sen. Ahaa, minäpä sidon rievun Hänen kasvoilleen, lyön Sinua. Jos olet Profeetta, kerro meille, kuka Sinua löi. Minä en usko, että Sinä olisit tuo Kaveri. Jos olet, sano meille suoraan kuka olet.” Näettekö, kaikkea sellaista. “Oi, kerro meille kuka Sinä olet!” Hän ei suutansa avannut. Oi, kuinka Hän peittikään sen Saatanan silmiltä silloin!

⁸⁸ Hän katsoi opetuslapsiin ja sanoi: “Voisin puhua Isälleni, ja Hän lähettäisi Minulle kaksitoista legioonaa Enkeleitä.”

⁸⁹ “Jumala ei kuullut sitä. Jos Sinä olet! Jos Sinä olet. Oi, ei se ole Hän. Katsokaa, Hänestä hän vuotaa verta. Hei, tulkaahan te sotilaat tänne ja sylkekää Häntä kasvoihin.” He sylkivät, pilkkasivat Häntä, vetivät kourallisia partaa Hänen kasvoistaan. “Oi, ei Hän ole! Ei, se ei ole Hän! Pojat, minä ankkuroin pistimeni Häneen. Minä saan Hänet. Olen saanut Sinut nyt!”

⁹⁰ Kun Hän huusi: “Eli! Eli! Jumalani! Jumalani! Se oli mies. “Miksi Sinä olet hylännyt Minut?”

⁹¹ Getsemanen Puutarhassa voitelu jätti Hänet, tiedättehän, Hänen täytyi kuolla syntisenä. Hän kuoli syntisenä, sen te tiedätte; ne eivät olleet Hänen syntejään, vaan minun ja teidän. Siinä tuo rakkaus näkyi, kuinka Hän otti minun syntini! Oi, halleluja, kuinka Hän otti minun syntini!

⁹² Ja siellä Hän oli, voimatta avata suutaan. Ja hän vain sanoi: “Tiedättekö, uskon että se on vain tavallinen mies. Ei Hän ollut neitsyestä syntynyt, sillä minä ankkuroin pistimeni Häneen.”

⁹³ Ja tässä hän tuli, työntäen pistimensä Häneen, mutta hän erehtyi! Silloin häneltä otettiin pistimensä pois. Sen jälkeen hän ei enää voi pistää, hän jätti pistimensä sinne. Hän nousi ylös kolmantena päivänä ja sanoi: “Minä olen Hän, joka oli kuollut, ja on elossa jälleen, ja on elossa aina ja iankaikkisesti, ja Minulla on kuoleman ja helvetin avaimet.”

Kyllä vaan. Häneltä jäi näkemättä kuka se oli. “Ja koska Minä elän, olette te myös elävä. Eikä vielä näy, mitä meistä...”

⁹⁴ Ja eräänä päivänä, kolme tai neljä päivää sen jälkeen, kun Hän oli noussut Isän tykö, ja palannut takaisin, silloin joku sanoi: “Oi, Hänen täytyy olla aave. Hänen täytyy olla, tuossa Kaverissa on jotakin aavemaista. Ja se mitä näit, sinun on täytynyt nähdä näkyjä.”

“Ei, Hän oli todellinen Jeesus.”

⁹⁵ Tuomas sanoi: “Antakaa minun nähdä Hänen kätensä ja kylkensä, niin sanon teille, onko Hän.”

⁹⁶ Hän sanoi: “Tässä Minä olen. Onko teillä täällä kalaa ja leipää? Tuokaa minulle voileipä.” Ja he toivat Hänelle voileivän, ja Hän seisoi siellä ja söi sen. Hän sanoi: “No niin, syökö henki niin kuin Minä syön?” Näettekö? Hän sanoi: “Minä olen Hän, Minä se olen.”

⁹⁷ Ja Paavali sanoi: “Vielä ei näy aivan tarkalleen minkälainen ruumis meillä tulee olonaan, mutta me tiedämme, että meillä tulee olemaan sen kaltainen ruumis niin kuin Hänelläkin.” Mitä? Oliko Hänellä koskaan tuota theophany-ruumista? Kyllä vaan! Kun Hän kuoli, Raamattu sanoo, että “Hän”, se on jälleen persoonapronomini, “Hän meni helvettiin ja saarnasi vankeudessa oleville hengille.” Kuinka Hän sinne alas meni ja kuinka Hän sen teki? Hänellä oli tuntoaisti, Hänellä oli kuuloaisti, Hänellä oli puhekyky, Hän saarnasi sen kaltaisessa ruumiissa, jossa minä näin nuo kirkastetut eräänä aamuna. Hän saarnasi sieluille, jotka olivat helvetissä, jotka eivät tehneet parannusta pitkämielisyyden päivinä Nooan ajassa.

⁹⁸ Niinpä, kun Hän nousi ylös pääsiäisenä, ei ollut mahdollista, että tuo ruumis näkisi turmeltumista, koska profeetta Daavid näki ennalta, että “Minä en jätä Hänen sieluun helvettiin, enkä salli Pyhäni nähdä turmeltumista. Lisäksi lihani on lepäävä toivossa, koska Hän ei ole jättävä sieluani helvettiin, eikä Hän jätä Pyhäni näkemään turmeltumista.” Ja turmeltuminen alkaa seitsemässäkymmenessä kahdessa tunnissa, tuo theophany, tuo ruumis joka meni ja saarnasi sieluille, jotka olivat vankeudessa, jotka eivät katuneet Nooan ajan pitkämielisyyden päivinä, nousi jälleen ylös, ja kuolevainen pukeutui kuolemattomuuteen, ja siellä Hän seisoi ja söi ja kertoi meille, että Hän oli Mies. Halleluja!

¹³⁸ Te sanotte: “Hyvä rouva, sinun ei tulisi käyttää tuon kaltaisia vaatteita, sinun pitäisi pukeutua siististi. Sinun pitäisi tehdä näin, ei sinun pitäisi mennä... Sinun ei tulisi käydä näissä kortti-illoissa. Sinun ei pitäisi tupakoida. Sinun ei tulisi tehdä tätä. Hyvä herra, sinun ei tulisi tehdä sillä tavalla.”

¹³⁹ Hän sanoo: “Oink-oink. Minä kuulun Oink-oinkkiin.” Aha. “Oink.” Suunnilleen niin paljon he tietävät. “Mutta, annan sinun tietää, että olen aivan ylitä hyvä kuin sinäkin. Oink-oink!” Näettekö, he hylkäävät Pyhän Hengen johtajuuden, Sillä Raamattu sanoo, että, jos te rakastatte maailmaa ja maailman asioita, Jumalan rakkautta ei edes ole teissä.

¹⁴⁰ Mikä tekee heidät omituisiksi? Te olette pyhä kansa. Mitä te olette tehneet? Te olette tulleet ulos tuosta maasta ja menneet sisälle toiseen Maahan. Kuinka te pääsitte sinne? Se on luvattu Maa. Minkä kaltainen on lupaus? “Ja on tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala, että Minä vuodatan Hengestäni kaiken lihan päälle.” Yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut tähän luvattuun Maahan. Aamen. Veljinä ja sisarina, halleluja, sydämen puhtaudessa, ilman mustasukkaisuutta, ilman vihollisuutta, ilman mitään! En välitä siitä, jos veli menee harhaan, ei väliä, mitä hän tekee, te menette hänen peräänsä.

¹⁴¹ Menin erään veljen perään äskettäin, joka oli mennyt harhaan. Eräs nuori mies sanoi minulle: “Anna sen roiston mennä. Jätä hänet rauhaan.”

¹⁴² Minä sanoin: “Jos koskaan tulen sille paikalle, ettei sydämeni mene veljeni mukaan, silloin on aika minun mennä alttarille, koska olen langennut pois armosta.” Minä sanoin: “Menen hänen peräänsä, niin kauan kuin hänellä on henkeä ruumiissansa, ja olen tavoittava hänet jossakin.” Kyllä vaan. Ja minä tavoitin hänet, halleluja, ja toin hänet takaisin. Kyllä, hän on nyt turvallisesti takaisin lammastarhassa. Kyllä, hän olisi eksynyt aivan yhtä varmasti kuin maailma on olemassa.

¹⁴³ Jokin aika sitten nähtyäni tuon pienen naisraukan istumassa siellä, ja sheriffi kutsui minua ja sanoi: “Hänen tulisi olla pakkopaidassa.” Hän sanoi: “Hän vain houraillee, hän on sekaisin päästään. He panivat hänet erääseen hotelliin, kunnes minä tulin.

Hänen kirkkaudekseen ja Hänen ylistyksekseen lopun ajalla, kun kaikki koottaisiin yhteen yhdessä Mieheessä, Kristuksessa Jeesuksessa. Whew! Kunnia! Siinä se on. Se on vain... Ja se on juuri siinä, veljeni, sisareni. Älkää koskaan liikahtako pois Siitä. Se on tuo Seurakunta.

¹³³ Jumala, oman valintansa armosta kutsui teidät. Jumala, valintansa armosta pyhitti teidät. Jumala, valintansa armosta ja voimallansa, kastoi teidät ja pani teidät sisälle tähän Levon-maahan. He, jotka ovat menneet sisälle tähän Lepoon, ovat lakanneet omista harhaan menemisistään. He ovat lakanneet omista teoistaan, niin kuin Jumala omistansa. Heillä on sanoinkuvaamaton ilo, täynnä kirkkautta! Elämänpuu kukoistaa heissä. Heillä on pitkämielisyyttä, lempeyttä, hyvyttä, kärsivällisyyttä, uskoa, nöyryyttä, ystävällisyyttä ja niin edelleen. Elämänpuu kukoistaa heissä, koska heidän toivonsa on ankkuroitu Kristuksessa Jeesuksessa, pyhän Hengen todistaessa merkkien ja ihmeiden seuratessa uskovia. "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Eteenpäin liikkeessaan he parantavat sairaita, he ajavat ulos perkeleitä, he puhuvat kielillä, he näkevät näkyjä. He vaeltavat Jumalan kanssa, he keskusteleivat Jumalan kanssa. Mikään perkele ei voi järkyttää heitä, he ovat järkähtämättömiä, katsoen Iankaikkiseen Elämään. Unohtaen ne asiat, jotka ovat menneisyydessä, he ponnistelevat korkean kutsumuksensa määränpäätä kohti Kristuksessa Jeesuksessa. Siinä he ovat. Siinä te olette. Se on Seurakunta.

¹³⁴ Kuinka he pääsivät sinne? Te ette voi sanoa: "Mutta, Herra, tiedäthän, eräänä päivänä aloin polttaa sikareja ja minä lankesin, sitten ajattelin että minä..." Oi, ei, ei, ei, ei.

¹³⁵ Ennalta määrääminen! Hän kutsui meitä, ja me seurasimme Häntä. Se on kun me sanomme: "Jumala, me olimme kadotettuja ja kuolleita. Meillä ei ollut mielessämme edes pelastaa itseämme. Meidän luonteemme oli sian luonne, me olimme alusta alkaen sikoja."

¹³⁶ Menkää sikakarsinaan katsomaan jotakin vanhaa emakkoa ja sanokaa: "Kuulehan nyt, vanha tyttö, haluan sanoa sinulle jotakin. Sinun on väärin juoda tuota likavettä."

¹³⁷ Se sanoisi: "Oink-oink." Näettekö? Juuri niin paljon te olisitte voineet pelastaa itseänne. Tarkalleen.

⁹⁹ Siten me tulemme näkemään Hänet, veli Evans. Se on silloin, kun Hän on istuva Daavidin valtaistuimella. Halleluja! Silloin me tulemme vaeltelemaan ylös ja alas vuorilla, ja minä lähdän matkalle kanssanne vuorten yli miljooniksi vuosiksi, näettekö, vain muutama päivä, se on vain muutama minuutti, kun me menemme sinne ja istuskelemme siellä.

¹⁰⁰ Ja kun tulee ruoka-aika, tiedättehän. Tapaan sisar Woodin ja sanon: "Sisar Wood, missä olet ollut koko tämän ajan? Näyttää kuin en olisi tavannutkaan sinua ainakaan viiteentoista minuuttiin."

"Oi, se oli kaksituhatta vuotta sitten, veli Branham."

¹⁰¹ "Ahaa. Kuinka sinä voit?" Tietenkään ette voi tuntea oloanne kuin hyväksi.

¹⁰² "Hei, tulkaahan tänne pojat, näytän teille jotakin, rakkaat veljeni. Tässä on lähde, parasta vettä mitä koskaan olette juoneet." Ja oi, me kaikki otamme hyvän viileän ryypyn vettä, ja sitten ojennan käteni ja otan sieltä suuren tertun viinirypäleitä, ja me kaikki istuudumme sinne ja syömme siitä. Eikö se olisikin ihanaa? Sitä tarkalleen se on. Juuri niin se on.

¹⁰³ Kuinka me saimme tämän? Kuinka me tiedämme sen? Jumala, ennen maailman perustamista, ennalta määräsi meidät! Kenet? Ne jotka ovat tässä luvatussa Maassa.

Ollen ennalta määrännyt meidät lapsiksi otettaviksi (adoptoitaviksi) Jeesuksen Kristuksen kautta... tahtonsa hyvän mielisuosion mukaan.

Hänen armonsa kirkkauden ylistämiseksi... (että voisimme ylistää Häntä niin kuin Hän sanoi. Sitä Hän on, Jumala, me haluamme ylistää Häntä) ...armonsa kirkkauden ylistämiseksi, jossa hän on tehnyt meidät hyväksytyiksi rakastetussa. (Kristuksessa me olemme hyväksytyt.)

Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksi antaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan;

¹⁰⁴ Minun täytyy mennä takaisin tähän lapseksiottoon, mutta haluan pysähtyä tässä näihin "synteihin" hetkeksi. "Synnit", panitteko sen merkille? Tiedätekö, ettei Jumala tuomitse syntistä synnin tekemisestä? Hän tuomitsee hänet siitä, että hän on syntinen. Jos syntinen polttaa

sikarin, ei Hän tuomitse häntä siitä; hän on syntinen joka tapauksessa. Näettekö? Hänellä ei ole mitään syntejä, syntisellä ei niitä ole. Hän on vain syntinen, näettehän, hänellä ei ole mitään syntejä. Mutta teillä on synnit, teillä jotka olette kristittyjä. Te voitte panna merkille siellä, että hän on puhumassa Seurakunnalle. Pitämään seurakunnan oikeassa linjassa. Näettekö? “Syntien anteeksiantaminen,” s-y-n-t-i-e-n, me teemme syntiä. Mutta syntinen on vain syntinen, Jumala ei anna anteeksi hänelle.

¹⁰⁵ Nyt te sanotte: “Mutta, minä menin tänne ja ammuin miehen. Mitä sinä nyt tulet tekemään asialle?” Se ei ole minun asiani. Minä en ole mikään uudistaja, minä olen saarnaaja. Laki tulee huolehtimaan siitä, he ovat uudistajia. Sitä he ovat. Sanotaan: “Hän teki aviorikoksen.” Se on lain asia. Se on hänen ja lain välinen asia. Minä en ole mikään uudistaja, minä en uudista ihmisiä. Minä haluan saada heidät käännetyiksi. Minä olen saarnaaja, näettehän, minun asiani on saada hänet Jumalan tykö. Jos hän on tehnyt syntiä, se on hänen asiansa, hän on syntinen. Jumala tuomitsee hänet korkeammalla tasolla. Hän on alusta alkaen syntinen, hän on alusta alkaen tuomittu. Hän ei ole päässyt edes ensimmäiselle pesälle, hän ei ole missään. Hän on syntinen alusta alkaen. Hänellä ei ole mitään syntejä, hän on syntinen.

¹⁰⁶ Te ette voi mennä ulos ja sanoa: “Näin paljon on yötä ja näin paljon ei ole yötä.” Ei, se on kaikki yötä, se on kaikki yötä. Sen Jumala sanoi. Sanon teille, että hän on vain syntinen, siinä kaikki. “No niin, hän teki tämän; näin paljon on yötä, tämä tässä on todella kirkasta yötä.” Tiedän, mutta se on vain kaikki yötä, siinä kaikki. Näettekö?

¹⁰⁷ Voisin sanoa: “Tämän verran on valoa juuri tässä.” Ei, se on vain kaikki valoa, näettehän, se on vain valoa, te ette voi sanoa kuinka paljon sitä on. Näettehän? Mutta jos tässä on itsessään musta piste, silloin siinä on pimeyttä.

¹⁰⁸ Niinpä nämä “synnit”, s-y-n-n-i-t, meillä on anteeksianto synneistämme Hänen (minkä?) Verensä, kalliin Verensä kautta.

...hänen armonsa rikkauden mukaan;

¹⁰⁹ Kuinka me unohdamme sen? Onko se siksi, että olemme arvollisia, olemme tehneet jotakin saadaksemme syntimme anteeksi? Hänen minkä?

Minä annan teille Levon.” Menkää sisälle tähän Lepoon! Sillä me, jotka olemme menneet sisälle tähän Lepoon, olemme lakanneet omista teoistamme, niin kuin Jumala omistansa sapattina. Varmasti. Siinä on teidän sapattinne, Leponne. Siinä on teidän todellinen Leponne, tässä luvatussa Maassa.

¹³⁰ Pyhä Henki on lupaus ihmisille. Ja miksi he tahtovat koulutettuja oppineita saarnaajia, jotka antavat heidän käyttää shortseja, leikata hiuksiaan ja käyttää huulipunaa ja antavat miesten pelata uhkapeliä ja juoda olutta ja mennä eteenpäin ja kertoa vitsejä ja touhuta sen kaltaista ja kutsua itseään seurakunnan jäseniksi. He tahtovat ottaa jotakin sen kaltaista ja kieltäytyä Pyhän Hengen johtajuudesta! Raamattuhan sanoo, että Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka ja leikkaa teidät irti luusta ja on jopa sydämen ajatusten erottaja. Kyllä, erottaa jopa mielen ajatukset!

¹³¹ Ja jos me rakastamme maailmaa tai maailman asioita, ei Jumalan rakkaus edes ole meissä. “Monet ovat kutsuttuja; harvat ovat valittuja; sillä ahdas on portti, ja kaita on tie, joka johtaa Elämään, ja on oleva vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen. Monet tulevat Minun tyköni tuona päivänä ja istuvat Valtakunnassa”, sanoi Jeesus, “Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Mutta nämä valtakuntien lapset tullaan heittämään ulos ja he sanovat: ‘Herra, emmekö me tehneet tätä Sinun Nimessäsi? Emmekö me ole saarnanneet? Emmekö me ole olleet tohtori se-ja-se ja pastori se-ja-se?’ Minä en koskaan tuntenut teitä. Menkää pois Minun tyköäni, te vääryyden tekijät, minä en teitä tuntenut. Eivät kaikki, jotka sanovat: ‘Herra, Herra’, tule menemään sisälle. Vain ne, jotka tekevät Minun Isäni tahdon, joka on Taivaassa, hän on se, joka menee sisälle.”

¹³² Siinä se on teille, sisään meneminen tähän luvattuun Maahan. Kuinka te pääsette sisälle Siihen? Me olemme ennalta määrätty siihen, Seurakuntaan, Jumalan ennalta tietämisellä. Olemme ennalta määrätty mihin? Hänen kunniakseen, Hänen armostaan, ylistämään ja palvomaan ja elämään Jumalan kunniaksi. Pappa, siellä alussa oli Yksin-olemassa-oleva, Hänen ympärillään ei ollut mitään, ja Hän halusi jotakin palvomaan, joten Hän ennalta määräsi seurakunnan ennen maailman perustamista ja pani heidän nimensä Karitsan Elämän Kirjaan, joka oli teurastettu ennen maailman perustamista, että he voisivat ilmestyä

¹²⁵ Mitä se oli? Aivan niin kuin nuo ihmiset, jotka olivat tulleet koko matkan Egyptistä, koko matkan halki erämaan ja tulleet aivan lähelle, tarpeeksi lähelle maistaakseen tuosta maasta tulleita viinirypäleitä. Veli, siitä syystä nuo miehet haluavat minun vetävän nuo ääninauhat takaisin, se on Hebrealaiskirje 6. Kuinka voisin tehdä sitä? He ovat rajalle-tulevia uskovia, he eivät tule koskaan menemään ylitse! He eivät voi mennä ylitse. Jeesus sanoi.

He sanoivat: “Meidän isämme söivät mannaa erämaassa.”

¹²⁶ Ja Jeesus sanoi: “He ovat, joka ainoa, kuolleita.” Se erotti sen. He ovat joka ainoa, kuolleita. Niin se on. Hän sanoi: “Mutta Minä olen se Elämän Leipä, joka on tullut Jumalalta Taivaasta. Joka syö tästä Leivästä, hän ei ole koskaan kuoleva. Se on totta. Kyllä, hänellä on Iankaikkinen Elämä jos hän syö Tästä, Minä olen se Elämänpuu Eedenin Puutarhasta.”

¹²⁷ Nähkää nyt, nämä ihmiset tulivat niin lähelle! Näettekö, jos panette sen merkille Hebrealaiskirjeen 6. luvussa. Emme nyt mene siihen takaisin, mutta Hebrealaiskirjeen 6:ssa: “Näinä ihmiset olivat kerran tehdyt osallisiksi, tulleet niin lähelle, ja he olivat maistaneet Taivaallista lahjaa.” He istuvat ympärillä ja näkevät parantumisten tapahtuvan, he näkevät ihmiset Jumalan voimassa, he näkevät ihmisten elämän muuttuneen, mutta he eivät halua panna kättään Siihen. Ei missään tapauksessa. “Ja ovat maistaneet tulevan maailman voimaa; eivätkä he voi uudistaa itseään jälleen katumukseen, koska ovat uudestaan ristiinnaulinneet itselleen Jumalan Pojan ja pitäneet sitä liiton Verta, jolla heidät oli pyhitetty...”

¹²⁸ “Minä kuulun kirkkoon joka uskoo pyhittämiseen.” Se on hyvä niin pitkälle, mutta te ette mene tarpeeksi pitkälle. Näettekö? Kyllä vaan, erämaa pyhitti heidät. Kyllä, todellakin. Heillä oli siellä vaskinen käärme ja vaskinen alttari ja kaikkea, mutta he menivät sisälle Palestiinaan levätäkseen. Eikö...

¹²⁹ Katsokaa Hebrealaiskirjeen 4. lukua, eikö Hän sano “toinen lepo”? Jumala lepäsi luomisestaan seitsemäntenä päivänä ja antoi heille levon seitsemäntenä päivänä. Toisessa paikassa hän puhui lepopäivästä “sanoen Daavidissa...” Sitten Hän antoi heille toisen Levon: “Tulkaa Minun tyköni te, jotka työtä teette, ja olette raskaasti kuormitetut, niin

... “armonsa.”

¹¹⁰ Oi! En mitään käsivarsillani tuo, Herra. Mitään en voisi tenää, ei ole mitään, mitä voisin tehdä. Katsokaahan! Hän ennalta määräsi minut, Hän kutsui minut, Hän valitsi minut. Minä en koskaan valinnut Häntä. Hän valitsi minut, Hän valitsi teidät, Hän valitsi kaikki meidät. Me emme valinneet Häntä. Jeesus sanoi: “Te ette valinneet Minua, Minä valitsin teidät.” Hän sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä, ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minulle. Eikä yksikään heistä tule kadotetuksi, paitsi kadotuksen poika, täyttämään Kirjoituksen’.” Näettekö? Hän sanoi siellä: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minulle.”

¹¹¹ Oi, olen jäämässä jälkeen tässä aiheessa, eikö niin? Enkä koskaan pääse eroon tästä, en ole vielä aloittanutkaan tätä. Sallikaa minun pitää kiirettä, minun täytyy ottaa jotakin tässä nopeasti nyt. Pidämme kiirettä. Minun täytyy mennä takaisin tähän lapseksiottoon hetkeksi. Oi, suotteko minulle anteeksi vain minuutin? Menkäämme tähän, jotkut teistä ihmisistä olette tulleet koko matkan aina Georgiasta asti tänne vain tätä iltaa varten, siunatkoon Jumala heidän sydämiään. Nyt veli Georgiasta ja Texasista ja mistä sitten olettekin, kuunnelkaa tätä 5. jaetta, viipykäämme siinä muutamia minuutteja.

Ollen ennalta määrännyt meidät... [Have predestinated us unto]

¹¹² Mitä merkitsee tuo sana “unto”? Se merkitsee jotakin, mihin me olemme tulossa, “unto”. “Olen menossa [unto] lähteelle. Olen menossa [unto] tuoliin.” Humes, käsitätkö sitä? “Olen menossa [unto] pöydän ääreen.” No niin... “Hän ennalta määräsi meidät lapsiksi otettaviksi Jeesuksen Kristuksen kautta itsellensä, oman hyvän tahtonsa mielisuosion mukaan.”

¹¹³ Kuinka paljon mielisuosiota? Kenen mielisuosio se oli, kenen hyvyys? Hänen omansa. “Hänen oman hyvän tahtonsa mielisuosion mukaan.”

¹¹⁴ No niin, mitä on “lapseksiotto”? Sallikaa minun nyt ottaa tämä, enkä tiedä onko minulla aikaa käydä tätä lävitse, mutta tulen koskettamaan sitä. Sitten jos teillä on jotakin kysyttävää, niin voitte kysyä minulta hieman myöhemmin mennessämme eteenpäin sanomassa...?... Kuunnelkaa. Teidän lapseksi ottamisenne ei ole teidän

syntymisenne. Teidän lapseksiottonne on teidän paikalleen asettamisenne. Kun te synnyitte uudestaan, Johannes 1:17; minä uskon, että kun me olemme syntyneet Jumalan Hengestä, me olemme Jumalan poikia. Mutta me olimme ennalta määrätty. Tässä on nyt se, mitä yritän sanoa teille, näille viimeisen päivän pojille, näettehän, voidaksenne nähdä sen. Me olimme ennalta määrätty [unto] lapseksiottoon.

¹¹⁵ No niin, tässä se nyt on meillä. Tämä on nyt se, mikä tekee vähän kipeää helluntailaisille. He sanovat: "Olen syntynyt uudestaan! Ylistys Herralle, minulla on Pyhä Henki!" Hienoa. Silloin te olette Jumalan lapsi, se on totta. Mutta kuitenkin se ei ole se, mistä minä olen puhumassa. Katsokaahan, teidät ennalta määrättiin lapseksi otettavaksi. Lapseksiotto, se on pojan paikalleen asettaminen.

¹¹⁶ Taidan olla liian lähellä sitä, koska Becky sanoi minulle, että, jos menen liian lähelle sitä, te ette voi kuulla siellä takana.

¹¹⁷ Lapsi. Kuinka monet tuntevat lapseksioton säännöt Vanhassa Testamentissa? Tietenkin, te olette katsoneet sitä. Kun lapsi syntyi... Uskon että minulla on se jossakin saarnassa. Mikä saarna se on, Gene, muistatko? Se on ääninauhalla. Oi, mikähän se oli? Olen kosketellut sitä. Oi, kyllä, muistan sen nyt, se on *Kuulkaa Häntä*. Kuulkaa Häntä, lapsien adoptointi, lapseksi ottaminen.

¹¹⁸ Nyt, Vanhassa Testamentissa, kun lapsi oli syntynyt perheeseen, hän oli lapsi syntyessään, koska hän oli syntynyt vanhemmistaan, hän oli perheen lapsi ja kaiken perillinen. No niin, mutta tämä poika oli yksityisopettajien kasvattama. Galatalaiskirje 5. luku, jakeet 17 - 25. Hyvä on. Hän oli opettajien kasvattama. Nyt esimerkiksi, jos minulle oli syntynyt poika, ja sanokaamme, että olin isä ja...

¹¹⁹ Ja siksi Kuningas Jaakon käänöksessä, kuinka monet ovat koskaan ajatelleet, että Kuningas Jaakon käänöksessä lukee kovin hassunkurisella tavalla, kun siellä sanotaan: "Minun Isäni huoneessa on monia palatseja." Huoneessa, monia palatsejako? Näettekö? Itse asiassa, niinä päivinä kun Kuningas Jaakon käänös tehtiin, tällä sanalla huone tarkoitettiin "tiluksia". "Minun Isäni tiluksilla on monia palatseja." Ei huoneessa palatseja, vaan hän puhui isän tiluksista. Heillä oli se hyvin raamatullisesti, Raamatussa se on sillä tavalla.

¹²⁰ Kun isällä oli suuri tuhannen eekkerin maatila, tai jotakin sellaista, oli hänellä siellä asumassa joukko ihmisiä. Hänellä oli palkkalaisia, joista yksi asui täällä ja huolehti lampaista, hänellä oli joku täällä huolehtimassa karjasta, ja hänellä oli täällä joku, joka kävi takamailla sadan mailin päässä, ja täällä hänellä oli joku huolehtimassa vuohista, ja hänellä oli joku, joka huolehti muuleista ja muista erilaisista asioista. Hänellä oli aivan kuin suuri valtakunta ja hän kierteli ympäri ratsastaen pienellä aasilla, nähdäkseen kuinka kaikki sujui, lammasten keritseminen ja kaikki muu. Hänellä ei ollut aikaa...

¹²¹ Te ette voi kuulla minua kun kävelen pois päin, yritän pysyä tämän takana. Voitteko kuulla minua nyt hyvin? Tarkatkaa nyt.

¹²² Hän ratsasti pois kaikkialle, yrittäen huolehtia valtakunnastaan. Niinpä hän nyt halusi... Tuo poika tulisi olemaan kaiken sen perillinen, mitä hänellä on. Hän on perillinen.

¹²³ Ja kun me olemme syntyneet Jumalan Valtakuntaan Jeesuksen Kristuksen kautta, me olemme Taivaan perillinen, kanssaperillisiä Jeesuksen kanssa, koska Hän otti meidän paikkamme. Hän tuli meiksi (synniksi), että me voisimme tulla Häneksi (vanhurskaudeksi). Näettekö? Hän tuli minuksi, että minä voisin tulla Häneksi, näettekö, ollakseni kanssaperillinen Hänen kanssaan. Hyvä on, muistakaa se nyt, näettehän, kukin teistä.

¹²⁴ Muistakaa nyt, Jumala ennalta määräsi teidät, ennalta tietämisellä, että te tulisitte tähän. Nostakaa kätenne, jokainen joka ymmärtää sen. Näettekö, Jumala ennalta tietämisellä, ennalta määräsi teidät tulemaan tähän luvattuun Maahan. Ja mikä on tuo luvattu Maa kristitylle tänä päivänä? Nostakaa kätenne jos tiedätte sen. "Tämä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat. Ja on tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala, että Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle, teidän poikienne ja tyttärienne päälle." Ja Jesaja 28:18: "Ohje täytyy olla ohjeen päälle, rivi rivin päälle; täällä vähän, siellä vähän. Pitäkää lujasti kiinni siitä, mikä on hyvää. Sillä änkyttävin huulin ja toisilla kielillä tulen puhumaan tälle kansalle. Ja tämä on Lepo, se sapattimaa, johon sanoin heidän menevän sisälle. Ja kaikesta tästä huolimatta he eivät halunneet kuulla, vaan he nöykyttivät päitään ja kävelivät pois, eivätkä halunneet kuulla Sitä." Näettekö? Tarkalleen.